

مجلس آنلاین شد
اولین جلسه بعد از ۸۲ روز تعطیلی

مرگ بی‌زمان
به یاد حسین زمان

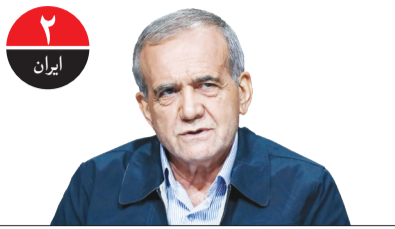
۱۰ سال جهانگردی
عیسی امیدوار درگذشت

سقف مشترک
افزایش آگهی‌های هم‌خانه

مذاکره، عقب‌نشینی نیست

رئیس‌جمهور می‌گوید: مذاکرات با محور منافع ملی و در راستای حقوق ملت و دفاع مقتدرانه از ایران انجام خواهد شد

یادداشت روز

محدودسازی حقوق شهروندی؟

امنیت ملی نباید به تعطیلی حقوق شهروندی منجر شود

صالح نقره‌کار

حقوقدان

حکمرانی در وضعیت اضطراری، مستلزم رعایت اصل ۹ و اصل ۷۹ قانون اساسی است. به این معنا که اولاً در شرایط اضطراری و جنگی با توجه به اینکه بخشی از ابزار جنگ، جنگ شناختی، جنگ روانی و جریان خبر است باید وضعیت فضای مجازی از حیث تبادل اخبار، اطلاعات، دسترسی‌ها و حتی مخاطرات امنیتی و جاسوسی مورد توجه نهادهای نظارتی و امنیتی قرار گیرد. از سوی دیگر، حقوق و آزادی‌های شهروندان، به‌ویژه در حوزه گردش آزاد اطلاعات، کسب‌وکارهای مجازی و سایر دسترسی‌های شهروندان از طریق فضای مجازی باید به‌مثابه یک حق اساسی مورد شناسایی قرار گیرد. در این زمینه لازم است این حق به‌درستی مورد توجه قرار گیرد و قوه قضائیه نیز تضمین آن را در دستورکار داشته باشد. دادستان‌ها در این حوزه مسئولیت دارند که تضمین این حق و امکان دادخواهی شهروندان را مورد توجه قرار دهند. همچنین مجلس شورای اسلامی نیز از حیث وظیفه تقنین و تضمین حقوق توسط سه قوه در فضای مجازی باید به این موضوع عنایت ویژه داشته باشد. بنابراین در وهله نخست باید به چالش‌ها و موازین حکمرانی در شرایط جنگی اشاره کرد و اصولی همچون اصل تناسب، اصل ضرورت، اصل مسئولیت‌پذیری، اصل موقتی بودن و اصل فوری بودن را مدنظر قرار داد تا روشن شود که حتی در فضای اضطراری و شرایط جنگی نیز نباید قانون اساسی دچار تعلیق یا تعطیلی شود. قانون اساسی تصریح دارد که دولت تنها تا یک ماه می‌تواند در شرایط اضطراری آن هم با رعایت قواعد اولویت و از طریق وضع مقررات محدودکننده حقوق و آزادی‌ها اقدام کند و این امر نیز مستلزم اخذ مجوز از مجلس است. باید در نظر داشت که امروز اینترنت صرفاً ناشی از حق آزادی بیان، نقد، گفت‌وگو و تعامل نیست بلکه ابزاری برای کسب‌وکار، امرار معاش، درآمد و بهره‌مندی از حقوق رفاهی نیز به‌شمار می‌رود. از این‌رو امنیت ملی در پرتو اصل حاکمیت قانون با امنیت اقتصادی، قضایی و اجتماعی شهروندان پیوند خورده است. نهادهای نظارتی، اطلاعات سپاه، وزارت اطلاعات و سایر نهادهای ذی‌ربط در قبال حق امنیت شهروندان مسئولیت دارند و طبیعی است که این مسئولیت باید با اقتدار و مدیریت صحیح اعمال شود؛ به‌ویژه در شرایطی که دشمنان در جبهه‌های مختلف به خصوص در عرصه جنگ شناختی و روانی، فعال هستند. در عین حال باید توجه داشت که افکار عمومی داخلی و جهانی نیازمند شنیدن صدای ایرانیان از طریق اینترنت آزاد هستند. گاهی یک عکس، یک تصویر یا انتشار یک روایت، می‌تواند در عرصه جنگ رسانه‌ای و افکار عمومی بسیار اثرگذارتر از بسیاری از ابزارهای دیگر باشد. برای مثال، انتشار تصاویر کودکان مینایی حتی از طریق برخی شبکه‌های خارجی و رسانه‌های مستقر خارج از کشور، می‌تواند بر فضای گفتمانی داخل و خارج کشور درباره این جنگ ظالمانه و استکباری اثر بگذارد. بنابراین باید پذیرفت که جهان امروز، به‌ویژه در ساحت شناختی، مبتنی بر اینترنت و فضای مجازی است و تعلیق یا تعطیلی اینترنت، به هیچ‌وجه نمی‌تواند یک راهکار پایدار و قابل‌انکار تلقی شود بلکه باید با استفاده حداکثری از ظرفیت‌های فضای مجازی، شرایط به‌گونه‌ای مدیریت شود که هم حق بر امنیت حفظ شود و هم رسانه‌ها و ابزارهایی که در خدمت پروژه‌های تروریستی یا جنگ روانی هستند، امکان سوءاستفاده از این فضا را پیدا نکنند. از سوی دیگر، رسانه‌های متعدد و متکثری در ایران فعالیت دارند؛ چه در قالب رسانه‌های رسمی و چه رسانه‌های مسئولیت‌پذیر و شناخته‌شده در سپهر رسانه‌ای و مطبوعاتی کشور. این رسانه‌ها امکان کششگری در فضای باز مجازی را دارند و بستن این فضا می‌تواند، خسارت‌های جدی اجتماعی، اقتصادی و حتی سیاسی ایجاد کرده و موجب نارضایتی عمومی شود. برای مثال، در جنگ ۱۲ روزه این چالش به‌صورت بسیار موقت در حوزه محدودسازی اینترنت تجربه شد اما در جنگ اخیر به‌دلیل شناور و سیال بودن وضعیت آتش‌بس از سوی استکبار و حامیان آن، تعیین مرزهای وضعیت جنگی با دشواری بیشتری مواجه شده است. همین مسئله نیز سبب شده که موضوع محدودسازی یا بستن اینترنت مستقیماً متوجه مردم و زندگی روزمره آنان شود. از سوی دیگر، فضای رسانه‌ای کشور نیز تا حدی تحت‌تأثیر گفتمان رسانه‌های خارج از ایران قرار گرفته است و ما مطلقاً نباید این فضا را به حامیان رسانه‌های جریان‌های تروریستی و رسانه‌های غربی و خارجی واگذار کنیم. در مقابل، حکمرانی خردمندانه و مدیریت صحیح فضای مجازی می‌تواند امکان کنترل، اداره و تنظیم این فضا را به‌صورت مؤثر فراهم کند.

سرنوشت اورانیوم ایران

ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه در جدیدترین اظهارات خود، خبر داد: پیشنهاد ایران، انتقال اورانیوم غنی‌شده به روسیه بود، اما آمریکا با این پیشنهاد مخالفت کرد و خواستار انتقال آن به ایالات متحده شد سازندگی موضوع انتقال اورانیوم ایران را بررسی کرده است

ابوالفضل خدایی
گروه بین‌الملل

از زمان برقراری آتش‌بس بین ایران و آمریکا پس از جنگ ۴۰ روزه و بسته شدن تنگه هرمز، موضوع ۴۰۰ کیلو اورانیوم ایران به یکی از چالش‌برانگیزترین مسائل بین تهران و واشنگتن تبدیل شده است. حتی چندی پیش خبرهایی از ورود نیروهای دلتا فورس به یک فرودگاه متروکه در ۲۰ کیلومتری شهرضا با چندین جنگنده، پهپاد و هواپیماهای پشتیبان برای خارج کردن اورانیوم مدفون شده در ایران منتشر شد که به نتیجه نرسید. درحالی که پاسخ ایران به طرح پیشنهادی ایران به پاکستان ارسال شده، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا با اشاره به اینکه ممکن است، اقدام نظامی علیه ایران را برای دو هفته دیگر ادامه دهیم، گفت که بالاخره به اورانیوم ایران دست خواهد یافت. در همین حال بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل نیز در گفت‌وگویی مدعی شد: ترامپ به من گفت که فیزیکی به ایران می‌رویم؛ اگر توافق کنیم؛ می‌رویم و اورانیوم را خارج می‌کنیم. او تصریح کرد که این اقدام مهمی است که باید انجام شود اما در مورد چگونگی آن صحبت نکرد. این تحولات درحالی رخ می‌دهد که وزارت انرژی آمریکا اعلام کرد که ۱۳۰۵ کیلوگرم اورانیوم غنی شده از یک راکتور تحقیقاتی در کاراکاس، پایتخت ونزوئلا، خارج و به ایالات متحده منتقل شده است. در این فضا، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه برای انتقال این اورانیوم به روسیه به‌عنوان کشور ثالث، اعلام آمادگی کرده است. پوتین تأکید کرده در سال ۲۰۱۵ نیز این اتفاق افتاده و اورانیوم ایران به روسیه منتقل شده و این را نشانه اعتماد ایران به روسیه دانسته است.

ادامه در صفحه ۳

دولت

مذاکره، عقب‌نشینی نیست

رئیس‌جمهور می‌گوید: مذاکرات با محور منافع ملی و در راستای حقوق ملت و دفاع مقتدرانه از ایران انجام خواهد شد

گروه سیاسی: با تأکید رئیس‌جمهور بر اینکه «مذاکره به معنای تسلیم یا عقب‌نشینی نیست و هرگونه گفت‌وگو در راستای احقاق حقوق ملت و دفاع مقتدرانه از منافع ملی انجام می‌شود»، جلسه کارگروه بازسازی خسارات ناشی از جنگ تحمیلی سوم، روز گذشته با محوریت بررسی روند جبران خسارت‌ها و تسریع در بازسازی مناطق آسیب‌دیده برگزار شد. در این نشست، گزارش دقیقی از میزان خسارات وارده شده به شهروندان در بخش‌های مختلف از جمله واحدهای مسکونی، تجاری، اداری، خودروها و زیرساخت‌های آسیب‌دیده ارائه شد که به‌موضوع نشان می‌داد، کشور وارد مرحله‌ای سنگین و تعیین‌کننده از بازسازی شده است.

در آغاز جلسه، فضای بحث بر محور سرعت‌بخشی به بازسازی و ضرورت رسیدگی فوری به وضعیت خانواده‌های آسیب‌دیده شکل گرفت. در چنین فضایی رئیس‌جمهور تلاش کرد، محور بحث را از صرف آمار و ارقام به سمت مدیریت انسانی بحران ببرد. او با تأکید بر اینکه دولت در اولویت نخست خود «آرامش مردم» را قرار داده، گفت: «تأمین امنیت روانی و آرامش خانواده‌های آسیب‌دیده، اولویت نخست دولت در مرحله بازسازی و جبران خسارات است». در بخش دیگری از جلسه موضوع تأمین منابع مالی و حمایت از خانواده‌های خسارت‌دیده مطرح شد و پزشک‌های از ظرفیت‌های دولت برای بازسازی سخن گفت و تأکید کرد: «دولت همه ظرفیت‌ها و امکانات موجود را برای حمایت از خانواده‌های آسیب‌دیده به میدان آورده و در کنار مردم خواهد ماند». او گفت که هدف اصلی این است که روند بازسازی با کمترین فشار و نگرانی برای مردم انجام شود و هیچ خانواده‌ای در مسیر بازگشت به زندگی عادی تنها نماند. در ادامه نیز بر ضرورت تأمین منابع مالی و سرعت‌بخشی به روند بازسازی تأکید شد.

در میانه جلسه، بحث تأمین لوازم خانگی و همکاری با تولیدکنندگان داخلی نیز مورد توجه قرار گرفت. پزشک‌های با اشاره به نقش تولیدکنندگان داخلی، تلاش کرد دولت بخش خصوصی را در یک مسیر مشترک قرار دهد. او از آمادگی دولت برای حمایت از تولید گفت تا خانواده‌های آسیب‌دیده بتوانند، سریع‌تر به زندگی عادی بازگردند. در ادامه جلسه، موضوع اسکان موقت و ودیعه مسکن نیز مطرح شد. رئیس‌جمهور با اشاره به شرایط خاص کشور مستقیماً از مالکان واحدهای مسکونی خواست، همراهی بیشتری داشته باشند و در عین حال تأکید کرد، دولت در حوزه ودیعه و اسکان، وظایف خود را انجام خواهد داد.

در این نشست، گزارشی از مشارکت گسترده خیرین و مردم نیز ارائه شد؛ از واگذاری رایگان منازل گرفته تا تأمین لوازم اولیه زندگی. پزشک‌های این همراهی را «امیدبخش» توصیف کرد اما همزمان هشدار داد که حجم خسارات به قدری است که بدون استمرار این همدلی، عبور از بحران ممکن نخواهد بود. در بخش مهمی از سخنران رئیس‌جمهور، نگاه او به شرایط عمومی کشور و ضرورت درک واقع‌بینانه مردم برجسته شد. او گفت: «مردم باید با واقع‌بینی، شرایط کشور و محدودیت‌های موجود را درک کنند». پزشک‌های توضیح داد که سختی‌ها در این مسیر طبیعی است اما با انسجام ملی و همراهی مردم می‌توان از آن عبور کرد. در ادامه، او به مسأله مذاکره و نگاه دولت به آن پرداخت و تأکید کرد: «اگر سخنی از گفت‌وگو یا مذاکره مطرح می‌شود، معنای آن تسلیم یا عقب‌نشینی نیست بلکه هدف، احقاق حقوق ملت ایران و دفاع مقتدرانه از منافع ملی است».

پزشک‌های همچنین در توصیف شرایط مردم در این دوران سخت، تعبیر قابل‌توجهی به کار برد و گفت: «مردمی که با صبر، مقاومت و تحمل در میدان باقی مانده‌اند، در حقیقت در حال انجام جهاد اکبر هستند». او این ایستادگی را سرمایه اصلی کشور در عبور از بحران دانست. در پایان جلسه نیز رئیس‌جمهور بار دیگر بر اهمیت همبستگی ملی تأکید کرد و گفت با اتکا به مردم همراهی خیرین و هماهنگی دستگاه‌ها، کشور می‌تواند از این مرحله دشوار نیز عبور کند.

ابلاغ تدابیر جدید

در دیدار فرمانده قرارگاه مرکزی خاتم‌الانبیاء با فرمانده کل قوا، تدابیر تازه رهبر انقلاب برای تداوم بازدارندگی اعلام شد

خطای راهبردی، تعرض یا تجاوز، پاسخ نیروهای مسلح سریع، قاطع و قدرتمند خواهد بود. او همچنین به نمایندگی از آحاد رزمندگان اسلام و نیروهای مسلح به فرمانده معظم

گروه سیاسی: در دیدار سرلشکر عبداللہی با رهبر انقلاب ضمن ارائه گزارشی جامع از آخرین وضعیت آمادگی رزمی، دفاعی و تجهیزاتی نیروهای مسلح، تدابیر جدید و راهبردی رهبر انقلاب برای مقابله مقتدرانه با دشمنان و تقویت بازدارندگی کشور ابلاغ شد.

فرمانده قرارگاه مرکزی خاتم‌الانبیاء در این گزارش با اشاره به سطح بالای آمادگی رزمندگان اسلام، اظهار کرد: تمامی نیروهای مسلح از نظر روحیه رزمی، توان دفاعی و هجومی، طرح‌های راهبردی همچنین تجهیزات و تسلیحات مورد نیاز در وضعیت آمادگی کامل قرار دارند. وی تأکید کرد که این آمادگی در برابر هرگونه اقدام خصمانه از سوی دشمنان آمریکایی - صهیونیستی وجود دارد و در صورت بروز هرگونه

پارلمان

مجلس آنلاین شد

بعد از ۸۲ روز تعطیلی، اولین جلسه تصویری مجلس با اختلال فنی، انتقاد از گرانی و بحث مدیریت تنگه هرمز برگزار شد

عاطفه شمس

گروه سیاسی

بعد از گذشت ۸۲ روز از خاموشی صحن علنی مجلس؛ صبح روز گذشته، نمایندگان برای نخستین‌بار بعد از این وقفه طولانی، پشت صفحه‌های لپ‌تاپ و موبایل، در یک جلسه ویناری دور هم جمع شدند؛ جلسه‌ای که قرار بود، نشانه بازگشت مجلس به مدار نظارت باشد اما از همان دقایق ابتدایی بیشتر شبیه به صحنه نبرد با اینترنت و سامانه داخلی مجلس شد تا یک نشست رسمی پارلمانی. قطع و وصل‌های مکرر، اختلال در ارتباط، صدای نامفهوم برخی نمایندگان و کلافگی از سامانه‌ای که تاب این حجم ارتباط را نداشت، اولین تصویر از بازگشت مجلس بود. این نشست در شرایطی برگزار شد که هنوز شورای عالی امنیت ملی مجوز برگزاری صحن علنی با حضور همه نمایندگان را صادر نکرده است. به همین دلیل هم برخلاف دوره جنگ ۱۲ روزه این بار صحن علنی از ۲۸ بهمن‌ماه عملاً تعطیل ماند و نمایندگان ناچار شدند تا به امروز بخش مهمی از فعالیت‌های خود را از مسیر کمیسیون‌ها، جلسات محدود و ارتباطات غیرحضوری پیش ببرند. البته گاهی هم بیانیه‌ای در انتقاد یا حمایت از اعضای تیم مذاکره‌کننده با امضای بهارستانی‌ها منتشر می‌شد.

بحث داغ گرانی در مجلس

اما جلسه دیروز مجلسی‌ها به ریاست علی نیکزاد، نایب‌رئیس مجلس و با حضور برخاسته نمایندگان و غلامرضا نوری‌قزلبچه، وزیر جهاد کشاورزی برگزار شد؛ نشستی غیرعلنی که محور اصلی آن سفره مردم بود؛ بحث گرانی، آشفتنگی بازار و تأمین کالاها اساسی. وزیر جهاد کشاورزی گزارشی از وضعیت ذخایر کالا، نحوه تأمین ارز و روند کنترل بازار ارائه داد و نمایندگان هم آخرین مشکلات مربوط به تأمین و توزیع کالاها اساسی را مطرح کردند. در این جلسه، نیکزاد با اشاره به اهمیت موضوع معیشت مردم گفت که از همان روزهای آغاز جنگ نیز هیأت‌رئیس مجلس و رؤسای کمیسیون‌ها، نخستین جلسه خود را با وزیر جهاد کشاورزی برگزار کردند چراکه موضوع کالاها اساسی و تأمین آن پیش، حین و پس از شرایط جنگی برای مجلس از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و هست. او ادامه داد: واقعیت این است که فراوانی کالاها اساسی در بازار کاملاً مشهود و آشکار است و با مدیریت خوب دولت، وزیر جهاد کشاورزی و همکاران ایشان تا حدود ۱۵ روز گذشته مشکل جدی در حوزه گرانی وجود نداشت اما اکنون در کنار این فراوانی، موضوع گرانی و گران‌فروشی در برخی بخش‌ها در حال وقوع است. نیکزاد تصریح کرد: مقرر شد در هفته جاری نشست مشترکی میان کمیسیون تخصصی مجلس، معاونت نظارت مجلس، وزیر جهاد کشاورزی و مجموعه همکاران این وزارتخانه برگزار شود تا موضوعات بازار و قیمت کالاها اساسی با دقت بیشتری بررسی شود.

او همچنین تأکید کرد که مجلس دو موضوع را با جدیت

کل قوا اطمینان داد که نیروهای مسلح با تبعیت کامل از فرامین ایشان تا پای جان و آخرین نفس از آرمان‌های انقلاب اسلامی، تمامیت ارضی کشور، حاکمیت ملی و منافع ملت ایران دفاع خواهند کرد و هرگونه نیت خصمانه دشمنان را با شکست و پشیمانی مواجه خواهند ساخت.

در ادامه این دیدار، آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای ضمن قدردانی از تلاش‌ها و فداکاری‌های نیروهای مسلح و رزمندگان کشور با اشاره به تدابیر پیشین خود در جریان جنگ رمضان - که به گفته این گزارش، موجب دستاوردهای قابل‌توجه و ناکامی دشمنان در تحقق اهداف‌شان شده بود - تدابیر جدید و راه‌گشایی را برای ادامه مسیر و تقویت مقابله مقتدرانه با تهدیدات دشمنان ابلاغ کردند.

رصد خواهد کرد؛ نخست حمایت از تولید و استمرار تولید کالاها اساسی و دوم تأمین نیاز کشور از مسیرهای جایگزین در شرایطی که ممکن است، واردات برخی کالاها از مبادی قبلی با محدودیت مواجه شود. در این زمینه استفاده از ظرفیت استان‌های مرزی، افزایش اختیارات استانداران مرزی و تسهیل ورود کالاها اساسی نیز از جمله موضوعاتی است که در دستورکار قرار دارد تا بازار کشور با آرامش و ثبات مدیریت شود. نیکزاد همچنین بر لزوم هماهنگی کامل میان دولت و مجلس و نقش‌آفرینی فعال‌تر دستگاه‌های نظارتی برای کنترل بازار تأکید کرد.

وزیر جهاد کشاورزی اما در پاسخ، تلاش کرد تصویری آرام‌تر از وضعیت ارائه دهد. او اعلام کرد که ذخایر گندم کشور برای چند ماه آینده تأمین شده و در این حوزه، نگرانی جدی وجود ندارد. همچنین به گفته او، روند تأمین ارز برای کالاها وارداتی تسهیل شده و به محض ورود کالا به گمرک، تخصیص ارز از طریق سامانه بانک مرکزی انجام می‌شود؛ موضوعی که قرار است، بخشی از بروکرسی‌های

فرساینده گذشته را کاهش دهد. وزیر همچنین از کاهش انحصار در واردات نهاده‌ها سخن گفت و تأکید کرد که اکنون امکان واردات برای مجموعه‌های بیشتری فراهم شده است. با این حال فضای جلسه نشان می‌داد که نمایندگان هنوز قانع نشده‌اند و بیشتر از توضیح، انتظار اقدام فوری دارند.

عباس گودرزی، سخنگوی هیأت‌رئیس مجلس هم با اشاره به گزارش‌های ارائه شده از سوی وزیر جهاد کشاورزی درباره وضعیت کالاها اساسی و سازمان تعزیرات حکومتی و اصناف بر یک نکته مهم، یعنی تعدد متولیان تنظیم بازار دست گذاشت. به گفته او اکنون دست‌کم چهار مجموعه شامل وزارت صمت، وزارت جهاد کشاورزی، سازمان تعزیرات حکومتی و اصناف، مسئول مدیریت و نظارت بر بازار هستند؛ وضعیتی که منجر به اقدامات موازی و سردرگمی شده است. به همین دلیل مجلس احتمالاً در حوزه قانون‌گذاری نیز به‌دنبال اصلاح این ساختار خواهد رفت.

گودرزی همچنین در تشریح جزئیات این نشست گفت که نمایندگان بر ضرورت تقویت نظارت‌ها، مقابله جدی با گران‌فروشی، احتکار و هرگونه اختلال در بازار تأکید کردند و همزمان موضوعاتی مانند ثبت سفارش، تأمین ارز و مسیرهای جدید واردات کالاها اساسی نیز مورد بررسی قرار گرفت. گودرزی افزود: در این جلسه تأکید شد که رسیدگی به مطالبات معیشتی مردم باید در اولویت باشد و دستگاه‌های

مسئول از جمله وزارت صمت، وزارت جهاد کشاورزی و سازمان تعزیرات باید با هماهنگی بیشتری عمل کنند تا پایش بازار به‌صورت مستمر و مؤثر انجام شود. او همچنین از تأکید نمایندگان بر لزوم اجرای دقیق برنامه‌های تأمین کالاها اساسی و جلوگیری از افزایش بی‌ضابطه قیمت‌ها خبر داد.

وزیر جهاد هم درباره این نشست گفت: دغدغه نمایندگان بیشتر درباره قیمت محصولات و وضعیت بازار بود و مقرر شد، بررسی‌های دقیق‌تری در این زمینه انجام شود. تاکنون در حوزه کالاها اساسی گران‌فروشی خاصی رخ نداده و افزایش قیمت‌ها بیشتر ناشی از هزینه‌های تولید و قیمت تمام‌شده محصولات است. با این حال تأکید شد با نظارت بیشتر از هرگونه گران‌فروشی احتمالی جلوگیری شود و همه دستگاه‌های نظارتی، تعزیرات و مجموعه وزارت جهاد کشاورزی پای کار هستند. وزیر همچنین با اشاره به نقش بخش خصوصی گفت: حدود ۹۹ درصد محصولات کشاورزی کشور توسط بخش خصوصی تولید می‌شود و لازم است این فعالیت‌ها از توجیه اقتصادی و استمرار لازم برخوردار باشد تا امنیت غذایی کشور به‌طور پایدار تأمین شود.

انتقاد نمایندگان از مدیریت عادی بازار در شرایط جنگی

جعفر قادری، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس، بعد از جلسه به رسانه‌ها گفت که بخش مهمی از بحث‌ها به «به‌هم‌ریختگی بازار» اختصاص داشته؛ بازاری که به گفته او هنوز با منطق شرایط عادی اداره می‌شود، نه شرایط جنگی. از نگاه نمایندگان، مشکل اصلی این است که دولت هنوز متناسب با وضعیت ویژه کشور، تصمیم‌گیری نمی‌کند و همچنان

بسیاری از سازوکارهای نظارتی و اجرایی با همان فرمان سابق پیش می‌رود. او تأکید کرد که در چنین شرایطی، نظارت بر قیمت‌ها، برخوردهای تعزیراتی و کنترل جدی‌تر بازار باید در اولویت باشد. حتی شهرداری‌ها نیز باید فعالیت‌تر وارد میدان شوند و از طریق مبادین میوه و تره‌بار، عرضه مستقیم کالاها اساسی را افزایش دهند تا فشار قیمت‌ها بر مردم کمتر شود.

البته جلسه دیروز مجلس فقط درباره گرانی نبود. علی نیکزاد قبل از همه این مباحث و در نطق پیش از دستور خود تصویری کلان‌تر از وضعیت کشور نیز ارائه کرد و با اشاره به جنگ اخیر، گفت: مذاکره کردیم تا جنگ نشود و امروز که جنگ شد، شرایط به قبل از جنگ بازمی‌گردد. او همچنین به موضوع تنگه هرمز پرداخت؛ مسأله‌ای که طی هفته‌های اخیر بارها از سوی نمایندگان مطرح شده و حتی طرحی برای تعیین رژیم حقوقی آن در مجلس آماده شده است. او تأکید کرد که تنگه هرمز با عملیات نظامی باز نخواهد شد و طرف‌های مقابل باید «نظم جدید» این آبراه راهبردی را بی‌باز بیاورند. با این حال برای افکار عمومی شاید مهم‌ترین بخش اولین جلسه مجلسی‌ها بعد از گذشت بیش از ۸۰ روز از تعطیلی‌اش همان بحث معیشت و گرانی باشد. مردمی که هر روز با گرانی کالاها اساسی، افزایش هزینه‌های زندگی و بی‌ثباتی بازار مواجهند، بیش از هر چیز منتظر نتیجه هستند تا ببینند که آیا این جلسات قرار است تغییری در قیمت‌ها ایجاد کند یا نه؟

تهدید هسته‌ای

کره شمالی قانون اساسی خود را بر اساس حفظ جان کیم جونگ اون تغییر داد

گروه بین‌الملل: تحولات اخیر در ساختار حقوقی و نظامی کره شمالی

نشان‌دهنده تغییر استراتژی یک عمیق است که پیامدهای گسترده‌ای برای امنیت منطقه‌ای و جهانی دارد. بر اساس گزارش روزنامه تلگراف، سرویس اطلاعات ملی کره جنوبی، مقامات ارشد دولتی این کشور را در جریان به‌روزرسانی‌های مهمی قرار داده که یکی از حساس‌ترین آنها، تشریح رویه‌های اقدام تلافی‌جویانه در صورت ناتوانی یا کشته شدن کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی است. این سیاست اصلاح‌شده در قالب قانون اساسی به‌روز شده پیونگ یانگ تدوین شده و صراحتاً بیان می‌دارد: «اگر سیستم فرماندهی و کنترل بر نیروهای هسته‌ای کره شمالی توسط حملات نیروهای متخاصم در معرض خطر قرار گیرد، حمله هسته‌ای باید به‌طور خودکار و فوری انجام شود». این بند که برای اولین بار در قانون اساسی این کشور گنجانده شده، نشان‌دهنده کنار گذاشتن هرگونه محاسبه دستی در لحظات بحرانی و سپردن تصمیم‌گیری نهایی به یک سازوکار از پیش تعیین‌شده و غیرقابل بازگشت است. پیش از این، خبرگزاری رویترز گزارش داده بود که پیونگ یانگ، قانون اساسی خود را به‌گونه‌ای اصلاح کرده که قلمرو خود را به‌عنوان مرز کره جنوبی تعریف می‌کند و هرگونه اشاره به اتحاد مجدد دو کره را حذف می‌نماید. این اقدام آشکار، نشان‌دهنده تلاش کیم جونگ اون برای برخورد رسمی با دو

ادامه تیتیر یک

دارند که برای حملات دقیق علیه کره جنوبی و ژاپن طراحی شده‌اند و اغلب از مسیرهای پروازی نامنظم برای فرار از سیستم‌های رهگیر استفاده می‌کنند. همچنین قابلیت‌های دریاپایه شامل توسعه مداوم موشک‌های بالستیک میان‌برد زیر دریایی پرتاب و «پهادهای تهاجمی هسته‌ای زیر آبی» با هدف ایجاد قابلیت ضربه دوم پایدار، بخش دیگری از این معمول تهاجمی را تشکیل می‌دهد. ادغام این سیستم‌های پرتاب پیشرفته با دستور قانونی سال ۲۰۲۲ برای استفاده «خودکار»، محیطی امنیتی بی‌ثبات و خطرناک ایجاد کرده است. کره شمالی با قانونی کردن حملات پیش‌دستانه و گسترش زیرساخت‌های تولیدی خود از مرحله استفاده از زرادخانه به‌عنوان ابزاری برای چانه‌زنی دیپلماتیک فراتر رفته و در عوض، یک وضعیت هسته‌ای دائمی با آمادگی بالا ایجاد کرده که هدف آن بازدارندگی در برابر مداخله خارجی و تضمین تداوم مطلق حاکمیت کیم جونگ اون است.

آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بر تشدید فعالیت‌ها در مرکز تحقیقات هسته‌ای یونگ‌یون، از جمله عملیاتی شدن یک راکتور آب سبک جدید و گسترش تأسیسات غنی‌سازی، تأکید کرده‌اند. این پیشرفت‌ها نشان‌دهنده افزایش ظرفیت برای تولید کلاهک‌های مینیاتوری مورد نیاز در میدان‌های نبرد تاکتیکی همچنین دستگا‌های بزرگ‌تر با توان انفجاری بالا برای پرتاب‌های قاربیماست. سیستم‌های پرتاب کره شمالی به سطحی از پیچیدگی رسیده‌اند که دفاع موشکی منطقه‌ای و جهانی را با چالش جدی مواجه کرده است. این زرادخانه اکنون شامل موشک‌های بالستیک قاربیما از نوع هواسونگ-۱۷ و موشک سوخت جامد هواسونگ-۱۸ است که نوع دوم قابلیت پاسخگویی سریع‌تر و شناسایی دشوارتر برای حمله به خاک ایالات متحده را فراهم می‌کند. در کنار اینها، سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی شامل طیف متنوعی از موشک‌های بالستیک کوتاه‌برد و موشک‌های کروز قرار

کره به‌عنوان کشورهای جداگانه و مستقل است نه دو بخش از یک ملت واحد که در انتظار وحدت هستند. ماه گذشته، کیم جونگ اون متعهد شد که ضمن حفظ موضعی سخت‌گیرانه در قبال سئول که آن را «متخاصم‌ترین» کشور نامیده است، قابلیت‌های هسته‌ای کشور را بیشتر تقویت کند. وی همچنین ایالات متحده را به «تورسم و تجاوز دولتی» متهم کرد و اعلام داشت که کره شمالی می‌تواند در بجه‌وحه افزایش تنش‌های جهانی، نقش فعال‌تری در مخالفت با واکنشگن ایفا کند. چارچوب قانونی حاکم بر نیروهای هسته‌ای کره شمالی در سپتامبر ۲۰۲۲ با تصویب «قانون سیاست دولت درباره نیروهای هسته‌ای» دچار تغییری بنیادین شد.

این قانون رسماً جمهوری دموکراتیک خلق کره را به‌عنوان یک کشور دارای سلاح هسته‌ای «بازگشت‌ناپذیر» تثبیت و هرگونه امکان خلع‌سلاح هسته‌ای در آینده را صراحتاً رد کرد. وضعیت کنونی زرادخانه هسته‌ای کره شمالی بازتاب‌دهنده این موضع قانونی تهاجمی است و با گذار از مرحله توسعه آزمایشی به تولید انبوه «تصادفی» مشخص می‌شود. براساس تخمین‌های معتبر بین‌المللی تا مه ۲۰۲۶ کره شمالی حدود ۵۰ تا ۶۰ کلاهک هسته‌ای مونتاز شده در اختیار دارد و مواد شکافت‌پذیر کافی (پلوتونیوم و اورانیوم با غنای بالا) برای تولید سالانه ۶ تا ۷ واحد اضافی را داراست. گزارش‌های اخیر

سرنوشت اورانیوم ایران

ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، طی نشست خبری در مسکو، با اشاره به جنگ آمریکا علیه ایران، اظهار کرد: درگیری بین تهران و واشنگتن بسیار پیچیده است و ما را در موقعیت دشواری قرار می‌دهد زیرا ما روابط خوبی با ایران و کشورهای خلیج فارس داریم. پوتین همچنین گفت: مسکو با واشنگتن و تهران در تماس خواهد ماند و امیدوار است این درگیری «هرچه سریع‌تر» پایان یابد. وی افزود: امیدوارم این درگیری هرچه زودتر پایان یابد. فکر می‌کنم هیچ‌کس علاقه‌ای به ادامه پیدا کردن این درگیری ندارد.

رئیس‌جمهور روسیه خاطرنشان کرد: در مجموع معتقدم دستیابی به توافق امکان‌پذیر است؛ و برعکس، اگر وضعیت تشدید شود، یا رویارویی شدت بگیرد، در آن صورت همه طرف‌ها فقط ضرر خواهند کرد. پوتین در یک کنفرانس خبری در مسکو گفت: روسیه در سال ۲۰۱۵ اورانیوم غنی‌شده را از ایران خارج کرده و آماده است «این تجربه را تکرار کند». او افزود: همه طرف‌های درگیر، توافق کرده‌اند که اورانیوم از

ایران خارج شود اما سپس ایالات متحده، موضع خود را سخت‌تر کرد و خواستار انتقال انحصاری اورانیوم به خاک آمریکا شد. سپس ایران موضع خود را سخت‌تر کرد. اگر همه موافقت کنند، ایران می‌تواند مطمئن باشد که این مواد را به کشوری دوست منتقل می‌کند؛ کشوری که همکاری در حوزه انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز را ادامه خواهد داد. بخش‌هایی از اظهارات رئیس‌جمهور روسیه به شهید علی لاریجانی، دبیر سابق شورای عالی امنیت ملی نیز اختصاص داشت. وی گفت: آقای لاریجانی که متأسفانه درگذشت، نزد من آمد. واقعاً تأسفبرانگیز است؛ او فردی بود که می‌شد، گفت‌وگویی سازنده با او داشت، خوب گوش می‌داد

و واکنش نشان می‌داد. او گفت ما هم موضع خود را تغییر داده‌ایم و دیگر حاضر نیستیم این اورانیوم غنی‌شده را به‌جایی منتقل کنیم. رئیس‌جمهور روسیه افزود: ایران به روسیه پیشنهاد قالب جدیدی از همکاری را داد؛ ایجاد شرکت‌های مشترک در داخل خاک ایران و رقیق‌سازی اورانیوم در همان جا. من گفتم مشکلی نداریم؛ مهم این است که تنش کاهش یابد. اما به‌منظر من دیگر نه آمریکا و نه اسرائیل با این طرح موافقت نخواهند کرد و همین هم شد. در نتیجه، این مسیر عملاً به بن‌بست رسیده است؛ باید صادقانه این را گفت. پیشنهادها ما همچنان روی میز است و به‌منظر من پیشنهاد خوبی است. ایران کاملاً به ما اعتماد دارد و این اعتماد بی‌دلیل نیست چون ما هیچ توافقی را نقض نکرده‌ایم. رئیس‌جمهور روسیه همچنین

تصریح کرد: ایران هیچ هدفی برای تسلیحاتی کردن اورانیوم ندارد. در ایران درباره این موضوع فتوا وجود دارد و هیچ مدرکی هم مبنی بر اینکه ایران قصد دستیابی به سلاح هسته‌ای داشته باشد، ارائه نشده است. پوتین گفت: ما همچنان برنامه‌های هسته‌ای صلح‌آمیز در ایران را ادامه می‌دهیم. نیروگاه بوشهر را ساختیم که اکنون فعال است و همچنان به همکاری ادامه می‌دهیم. همکاری ما در زمینه انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز تحت‌تأثیر شرایط سیاسی روز قرار نگرفته است. در سال ۲۰۱۵ این کار انجام شد و همین موضوع به پایه‌ای برای توافق میان ایران و سایر کشورهای ذی‌نفع تبدیل شد.

ارسال پاسخ ایران به آمریکا

اظهارات پوتین در حالی بیان شد که به گزارش منابع خبری یوری اوشاکوف، دستیار کرملین در امور سیاست خارجی، اعلام کرد که به‌زودی نمایندگان ویژه رئیس‌جمهور آمریکا یعنی استیو ویتکاف و جرد کوشنر به مسکو سفر می‌کنند.

مشخص نیست که آیا این سفر به موضوع میانجیگری روسیه برای توافق ایران و آمریکا و تسهیل آن مربوط است یا خیر؟ این در حالی است که به نوشته خبرگزاری ایرنا، پاسخ جمهوری اسلامی ایران به آخرین متن پیشنهادی آمریکا برای خاتمه جنگ، روز یکشنبه به میانجی پاکستانی ارسال شد. اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت خارجه، قبلاً چندبار اعلام کرده بود، دیدگاه‌ها و ملاحظات ایران راجع به پیشنهادها، بعد از تکمیل بررسی‌ها و جمع‌بندی نهایی، ارسال خواهد شد. براساس طرح پیشنهادی، در این مرحله مذاکرات متمرکز بر موضوع خاتمه جنگ در منطقه خواهد بود. خبرگزاری ایسنا نیز در همین رابطه گزارش داد، تمرکز اصلی پاسخ ایران به طرح پیشنهادی آمریکا بر «خاتمه

جنگ و امنیت دریانوردی» در خلیج فارس و تنگه هرمز است. پیش‌تر رویترز نیز گزارش داد: چارچوب پیشنهادی در سه مرحله ارائه خواهد شد: پایان رسمی جنگ، حل بحران در تنگه هرمز و آغاز یک دوره ۳۰ روزه برای مذاکرات گسترده‌تر. رسانه‌های آمریکایی همچنین مدعی شدند که طبق یک طرح ۱۴ ماده‌ای که توسط واشنگتن پیشنهاد شده است، ایران ملزم به تعهد به عدم توسعه سلاح‌های هسته‌ای و توقف کامل غنی‌سازی اورانیوم حداقل به مدت ۱۲ سال خواهد بود. ایران همچنین باید حدود ۴۴۰ کیلوگرم (۹۷۰ پوند) اورانیوم غنی‌شده تا ۶۰ درصد را تحویل دهد. این رسانه انگلیسی در نهایت مدعی شد که در عوض، ایالات متحده به‌تدریج تحریم‌ها را لغو می‌کند، میلیاردها دلار از دارایی‌های مسدود شده ایران را آزاد و محاصره دریایی بنادر ایران را لغو می‌کند. هر دو طرف علاوه بر این، تنگه هرمز را ظرف ۳۰ روز پس از امضا بازگشایی خواهند کرد. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا پس از آنکه از توقف موقتی عملیات موسوم به «پروژه آزادی» در تنگه هرمز خبر داد، اعلام کرد که اگر ایران روی «آنچه مورد توافق قرار گرفته» موافقت نکند، به میزان و شدت بیشتر از قبل بمباران می‌شود.

این تحولات در حالی در جریان است که سایر کشورهای منطقه از جمله قطر نیز در تلاش برای تنش‌زدایی از روابط تهران-واشنگتن هستند. وزارت خارجه قطر اعلام کرد که شیخ محمد بن عبدالرحمن بن جاسم آل ثانی در میامی با مارکو رابینو وزیر امور خارجه آمریکا و استیو ویتکاف فرستاده آمریکا در امور خاورمیانه دیدار کرده است. وزارت خارجه قطر در بیانیه‌ای افزود که در این دیدار، مشارکت راهبردی بین دو کشور همچنین وضعیت منطقه و میانجیگری قطر برای کاهش تنش‌ها مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. این وزارتخانه اشاره کرد که آل‌ثانی، نخست‌وزیر قطر در جریان این دیدار با رابینو و ویتکاف بر ضرورت پاسخگویی همه طرف‌ها به تلاش‌های میانجیگرانه تأکید کرده است. با ارسال پاسخ ایران و تمایل روسیه و کشورهای منطقه برای تنش‌زدایی باید دید، واکنش رسمی ایالات متحده به این پیشنهاد چه خواهد بود. مایک والتز، سفیر آمریکا در سازمان ملل متحد به شبکه «ای‌بی‌سی» گفت: مذاکرات با ایران و روند دیپلماتیک ادامه دارد بنابراین خواهیم دید چه اتفاقی می‌افتد. در نهایت اگر کاخ سفید، سناریوی از سرگیری جنگ را در دستورکار قرار دهد، درگیری‌ها در منطقه افزایش خواهد یافت و به بحران جهانی انرژی دامن خواهد زد. به باور کارشناسان و ناظران نیز در این مقطع دستیابی به یک توافق جامع و پایدار نیز دور از ذهن به‌نظر می‌رسد. تنها گزینه باقی‌مانده، نرمش طرف‌ها برای رسیدن به یک توافق حداقلی است که می‌تواند، زمینه را برای رفع اختلافات دیگر در آینده فراهم کند.

خاورمیانه

پایگاه مخفی اسرائیل در عراق

بغداد میزبان تل‌آویو شد؟!

به نوشته روزنامه وال‌استریت ژورنال، اسرائیل پیش از آغاز جنگ با ایران در نهم اسفند ۱۴۰۴ یک پایگاه نظامی مخفی در بیابان غربی عراق ساخته بود؛ پایگاهی که به‌عنوان مرکز لجستیکی برای نیروی هوایی اسرائیل و محل استقرار نیروهای ویژه و تیم‌های تجسس و نجات عمل می‌کرد. این روزنامه آمریکایی در گزارشی به نقل از منابع آگاه، از جمله مقام‌های آمریکایی، نوشت که این پایگاه اندکی پیش از آغاز عملیات «غرش شیران» ساخته شده؛ عملیاتی که با مشارکت آمریکا و اسرائیل علیه ایران آغاز شد.

براساس این گزارش، هدف از ایجاد این پایگاه، نزدیک‌تر کردن اسرائیل به میدان نبرد و فراهم کردن امکان واکنش سریع در صورت سرنگونی احتمالی خلبانان اسرائیلی بر فراز خاک ایران یا دیگر مناطق بوده است. به گفته این منابع، نیروهای ویژه نیروی هوایی اسرائیل که برای عملیات کماندویی در خاک دشمن، آموزش دیده‌اند، در این پایگاه حضور داشته‌اند. وال‌استریت ژورنال همچنین گزارش داده که گرچه هیچ جنگنده اسرائیلی در جریان این جنگ سرنگون نشد اما هنگام سقوط یک جنگنده اف-۱۵ آمریکایی در نزدیکی اصفهان، اسرائیل پیشنهاد کمک برای عملیات نجات را مطرح کرده بود؛ هرچند در نهایت نیروهای آمریکایی خود، خدمه این هواپیما را نجات دادند.

محل این پایگاه مخفی، نزدیک بود حدود دو ماه پیش فاش شود. رسانه‌های عراقی در آن زمان گزارش داده بودند که یک چوپان محلی فعالیت‌های غیرعادی، از جمله پرواز بالگردها و تیراندازی را در منطقه‌ای دورافتاده مشاهده کرده و موضوع را به نیروهای امنیتی اطلاع داده است.

در پی این گزارش، نیروهای عراقی برای بررسی به منطقه اعزام شده‌اند. اما به گفته منابعی که وال‌استریت ژورنال با آنها گفت‌وگو کرده، اسرائیل برای جلوگیری از نزدیک شدن نیروهای عراقی، حملاتی هوایی علیه آنان انجام داده است. در جریان این درگیری، یک سرباز عراقی کشته و دو نفر دیگر زخمی شده‌اند. بغداد در آن زمان این حمله را محکوم و شکایتی را نیز به سازمان ملل ارائه کرد و ابتدا آمریکا را مسئول این حمله دانست.

پیوند ادبیات و سینما

روایت تولد سازمان فیلم گلستان

در تاریخ معاصر ایران، کمتر تجربه‌ای را می‌توان یافت که به اندازه سازمان فیلم گلستان در مرز میان صنعت، سیاست و هنر حرکت کرده باشد؛ تجربه‌ای که به محفلی برای تلاقی برخی از مهم‌ترین نام‌های ادبی و هنری بدل شد. به گزارش ایننا ابراهیم گلستان، که مسیرش از سیاست و ادبیات آغاز شده بود، در بزنگاه پساکودتای ۲۸ مرداد به انتخابی دشوار رسید، انتخابی که از دل آن، یکی از مهم‌ترین نهادهای مستقل تولید فیلم در ایران شکل گرفت. این استودیو، با اتکا به سرمایه صنعت نفت و در عین‌حال با رویکردی خلاقانه و متفاوت، بستری فراهم آورد تا چهره‌هایی چون فروغ فرخزاد، مهدی اخوان‌ثالث و نجف دریابندری در کنار یکدیگر تجربه‌ای کم‌نظیر از پیوند ادبیات و سینما را رقم بزنند.

پیشنهاد شرکت نفت

پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ابراهیم گلستان که پیش‌تر از حزب توده جدا شده بود به‌عنوان پیمانکار دایره تهیه عکس و خبر کنسرسیوم بین‌المللی نفت مشغول به کار شد. او با استفاده از فیلم‌های شخصی خود، مستند «از قطره تا دریا» را ساخت که توجه آرتور تون، مستندساز سرشناس انگلیسی و رئیس بخش فیلم کمپانی «شل» را برانگیخت. التون آقدر از کار گلستان راضی بود که کنسرسیوم نفت تصمیم گرفت، استودیو گلستان را با تجهیزات کامل و پیشرفته تأسیس کرده و در اختیار او بگذارد. بهای این تجهیزات از طریق حق‌الزحمه کارهای آتی گلستان پرداخت می‌شد. گلستان که در حد فاصل سال‌های ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵ عضو حزب توده شده بود و خیلی زود راهش را از توده‌های چپ‌گرا جدا کرد، جهت پذیرفتن سفارش فیلم از شرکت نفت بر سر دوراهی مانده بود اما در نهایت کار را قبول می‌کند و سازمان فیلم گلستان رسماً در نوروز سال ۱۳۳۷ در خیابان ارک تهران، کار خود را آغاز و بعداً به منطقه دروس نقل مکان کرد. این استودیو در فاصله سال‌های ۱۳۳۶ تا ۱۳۴۱ مجموعه مستندهایی با عنوان «چشم‌اندازها» برای کنسرسیوم نفت تولید کرد.

همکاری با اخوان ثالث و فروغ

مهدی اخوان ثالث در اولین سفرهای گلستان همراه او جهت تصویربرداری راهی سفری به آبادان و گجساران می‌شود. اخوان ثالث یکی از منظم‌ترین همکاران گلستان بود و سال‌ها به‌عنوان همکار و دوست صمیمی در کنار او ماند. گلستان در گفت‌وگویی درباره این همکاری چنین گفته بود: «تمام مدتی که برای من کار می‌کرد نسبت به دیگران از منظم‌ترین کسانی بود که با من کار می‌کردند. آدم خیلی منظمی بود.» در دوره دوم فیلم‌برداری فیلم‌های مستند فروغ فرخزاد هم همراه گلستان به جنوب می‌رود تا از همان جا به‌طور عملی با فیلم‌سازی آشنا شود. فروغ فرخزاد و مهدی اخوان ثالث برای ساخت مستندهای بعدی هم‌چنان در کنار گلستان می‌مانند. در مستند چشم‌انداز «گردش چرخ» فروغ تدوین‌گر است و در مستند «آب و آتش» نامش در کنار گلستان به عنوان کارگردان آمده است. فروغ در تدوین چشم‌انداز «پیشرفت» استعداد بی‌نظیری از خود نشان داد و از همان‌جا زمینه‌های آشنایی فروغ با سینما و فیلم‌سازی شکل گرفت. ساخت مستند «خانه سیاه است» فروغ، ماحصل همین تجربیات است.

همکاری با نجف و کریم امامی

نجف دریابندری نیز یکی دیگر از همکاران سازمان فیلم گلستان بود. دریابندری که خودآموخته زبان انگلیسی بود، پیش از همکاری با گلستان ترجمه «وداع با اسلحه» همینگوی را انجام داده بود. او پس از آزادی از زندان (به دلیل عضویت در حزب توده) به سازمان فیلم گلستان پیوست و به عنوان همکار گلستان، فروغ و اخوان ثالث فعالیت کرد. بعدها دریابندری به عنوان سردبیر در مؤسسه انتشارات فرانکلین مشغول به کار شد و آثار ماندگاری چون «پیرمرد و دریا» و «ماجراهای هاکلبری فین» را ترجمه کرد. کریم امامی یکی دیگر از مترجمان خوب و حرفه‌ای است که در دفتر فیلم‌سازی گلستان حضور دارد و گاهی مطالب و نقدهایی از مستندها برای نشریات می‌فرستد. امامی پس از بازگشت از آمریکا در سال ۱۳۳۸ به استودیو گلستان پیوست. او که انگلیسی می‌دانست، به عنوان دستیار کارگردان انگلیسی (آلن پندری) و دستیار تهیه‌کننده مشغول به کار شد. امامی درباره تجربه حضورش در استودیو می‌گوید: «من در این دوره با کار فیلم‌سازی مستند آشنا شدم. همچنین کتاب‌هایی درباره سینما می‌خواندم و گاهی از من می‌خواستند که سناریویی بنویسم». او بعدها به‌عنوان مترجمی برجسته، رمان «گتسی بزرگ» و داستان‌های شرلوک هولمز را به فارسی برگرداند.

چالش‌های گلستان و جلال

در این میان رابطه جلال آل‌احمد و گلستان فراز و نشیب‌های زیادی به خود می‌بیند. جلال که در سال‌های ابتدایی دهه ۱۳۳۰ با گلستان رابطه نزدیکی داشت، پس از کودتای ۱۳۳۲ تصمیم گرفت راه خود را از فیلم‌ساز جدا کند. دلیل اصلی، همکاری گلستان با شرکت نفت بود. این اختلاف به یکی از مشهورترین جدال‌های روشن‌فکری تاریخ معاصر ایران تبدیل شد. جلال پس از دوره‌ای همکاری با گلستان، پس از کودتای ۱۳۳۲ تصمیم می‌گیرد راهش را از این فیلم‌ساز جدا کند. آل‌احمد نظر مثبتی نسبت به همکاری استودیو با شرکت نفت نداشت.

زندگی پس از پیل

روایت سیری هساتوت از روزهای پایانی زندگی پل آستر

دو سال پس از درگذشت پل آستر، نویسنده مشهور و خالق «سه گانه نیویورکی» که ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳ در ۷۷ سالگی و بر اثر سرطان ریه از دنیا رفت، همسر او، سیری هساتوت که خود نویسنده شناخته‌شده‌ای است، خاطراتش از مراحل از دست دادن آستر را در قالب یک کتاب منتشر کرد. به گزارش گاردین این کتاب که با عنوان «داستان‌های ارواح: خاطرات سیری هساتوت» منتشر شده توسط انتشارات اسکپتر ۵ می (۱۵ اردیبهشت) به بازار آمده است. در این کتاب سیری هساتوت، سیری که به درگذشت آستر منتهی شد را به خاطر آورده و نوشته است: «ابتدا تراژدی دوگانه‌ای رخ داد که خانواده را از هم پاشید و پس از آن یک تشخیص مرگ‌بار از راه رسید.»

زندگی بدون پل

هساتوت که در بخشی از این کتاب به زندگی خود پس از مرگ همسر رمان‌نویسش، فکر می‌کند، نوشته است: «من زنده‌ام، همسرم، پل آستر، مرده است. او ۳۰ آوریل ۲۰۲۴ ساعت ۶:۵۸ بیدار شد، اینجا در خانه‌مان در بروکلین، همان جایی که اکنون این کلمات را می‌نویسم از دنیا رفت. در ژانویه ۲۰۲۳ توده‌ای نه چندان کوچک از سرطان ریه در او تشخیص داده شد. اما پیش از آن، در اوایل نوامبر ۲۰۲۲ پل در اورژانس بیمارستان، سی‌تی‌اسکن انجام داده و در اوایل ژوئیه، توده‌ای را در ریه راست او مشاهده کرده بود که این احتمال را می‌داد که او به سرطان مبتلا شده باشد. همه‌ما می‌میریم اما فقط برخی از ما می‌دانیم که زندگی ما می‌تواند به زودی به پایان برسد. اگرچه بارها به این فکر کرده بودم که زندگی بدون پل چه معنایی خواهد داشت اما بعد بیشتر شروع به تصور آن کردم. تصور می‌کردم که تنها در خانه قدم می‌زنم، تصور می‌کردم که سوگوار هستم و به دخترمان،

آواز

مرگ بی‌زمان

سومین سال درگذشت حسین زمان، خواننده‌ای که با سکوت ماندگار شد

۲۱ اردیبهشت سال ۱۴۰۲ حسین زمان، خواننده قدیمی موسیقی پاپ ایران، در ۶۳ سالگی درگذشت. مرگ زمان، نه فقط برای آهنگ‌ها و خاطراتی که ساخت، بلکه به دلیل دو دهه ممنوع‌الفعالیت شدنش و همچنین کنش‌هایش به رویدادهای اجتماعی، تراژیک‌تر از مرگ یک خواننده بود. او سه سال پیش در چنین روزی و بعد از مدت‌ها مبارزه با بیماری کبد، در حالی درگذشت که بعد از مدت طولانی دوری‌اش از فضای حرفه‌ای، بار دیگر نام خود و آثارش را به‌عنوان یکی از طلایه‌داران دوران جدید موسیقی پاپ ایرانی، در میان انبوه مخاطبان ایرانی مطرح کرد.

۳۰ سال قبل

در یک استودیوی قدیمی تلویزیونی، یک نفر دارد کیبورد می‌نوازد، نما به یک گیتار و دستی که روی آن ریتم گرفته است، کات می‌خورد. نمای بسته به لانگ‌شات کات می‌خورد و حالا می‌بینیم که یک گیتار بیس الکتریک، درام و سازهای کوبه‌ای هستند و یک خواننده نسبتاً جوان در میان آنها ایستاده است.

مطابق مد آن روزهای ایران، ریش و سبیل و موهای لخت مشکلی و ساده‌ای دارد. پیراهن سفید و شلوار خمره‌ای کمرنگ و یک جلیقه سرمه‌ای به تن دارد که خیلی یادآور نوع لباس پوشیدن داریوش اقبالی در همان دوران و سال‌های قبل از آن است. وقتی دوربین به نمای بسته از صورتش کات می‌خورد، چهره تیپیکال یک مرد جوان ایرانی را می‌بینیم. وقتی می‌خواند: «روزی مشق و مدرسه، نوشتن مشق چشات، دویدن تو کوجه‌ها، تا وقتی که شب برسه، دویدن و خسته شدن، تو کوچ‌باغ بی حصار، شمردن تانیه‌ها، روزای خوب انتظار...» رنگ صدایش ستار را به‌یاد مخاطبان تشنه موسیقی می‌آورد اما هرچه از آهنگ می‌گذرد، غم درون‌گرایانه اوست که روی شعر و موسیقی تأثیر می‌گذارد.

این تصویر عجیب از شبکه جام‌جم سال ۱۳۷۷ پخش شد. روزهایی که ناگهان فرهنگ و هنر، احساس بال‌گشایی پیدا کردند، کتاب‌هایی که سال‌های سال (از پیش از انقلاب) ممنوع بودند، چاپ شدند، بازیگران زیبا و تازنفس جای معمولی‌ها را گرفتند و... و بیش از همه، شاید این موسیقی و مخاطبان در عطشش بودند که با فضایی کاملاً جدید، مواجه شدند. دو دهه ممنوعیت موسیقی پاپ و دسترسی دشوار مخاطبان به نوارهای کاست و یا ویدئوهای خوانندگان محبوب‌شان که دیگر در ایران نبودند، فضایی کاملاً آماده برای جذب موسیقی پاپ برای علاقه‌مندان ساخته بود و درست در همین وقت بود که جوان‌های پرشور و خلاق، از درهای باز عبور کرده و آنچه را ساختند امروز، کماکان موسیقی پاپ روی ستون‌های آن بنا شده است.

سوفی، گفتم اگر بدرت بمیرد، هر روزم مرگ خواهد بود. چیزی که تصور نمی‌کردم این بود که بعد از مرگ پل، زمان به طرز غیرقابل تشخیصی مختل شود. چیزی یاد می‌آید که بعد فراموش می‌کنم امروز چه روزی است. یاد می‌آید که ماه می است و بعد فراموش می‌کنم. ساعت‌ها جلو می‌روند، اما دقایق اغلب به کندی حرکت می‌کنند. می‌خواهم بدتم در تقویم و ساعت، نشان‌گرهای قابل اعتماد زمان، هرچند در نهایت خیالی، ریشه بدواند اما از ضریان منظم آن‌ها سر در نمی‌آورم. می‌ترسم اگر مدام تاریخ، روز و ساعت را بررسی نکنم، جهت‌یابی‌ام را از دست بدهم، روی پله‌ها تلو تلو بخورم و بیفتم یا معلق بمانم. تفنسم مشکل دارد. قلبم خیلی تند می‌زند، نه همیشه و پشت سر هم. بین دنده‌های درد دارم، گاهی اوقات شدید. گردن و سرم درد می‌کند.

عصابم وزوز می‌کند و گاهی جریان برق در امتداد بدنم، بالا و پایین می‌رود. با قرص می‌خوابم. یک کاغذ یا چیزی که نیاز دارم را برمی‌دارم و سپس چیز دیگری را می‌بینم که مرا صدا می‌زند. آن چیز اول را زمین می‌گذارم و ساعت‌ها بعد آن را می‌بینم، قربانی بی‌جان یک حرکت ناتمام... انبوهی از نامه‌ها و کارت‌های تسلیت باز نشده روی میز قرمز اتاق غذاخوری افتاده است. نمی‌توانم آنها را باز کنم. امروز نه. منتظر خواهم ماند. شاید فردا. فردا می‌آید. نامه‌ها را باز می‌کنم، اما هیچ‌وقت نمی‌فهمم چه می‌خوانم. پیام‌های کوتاه و مهریانه بهترین آنها هستند. همچنین نامه‌های طولانی و دست‌نویس صفحات زیادی از افرادی که نمی‌شناسم در بین‌شان هست. پل حتماً به نوعی به آنها تعلق داشت اما دقیقاً چگونه، نمی‌توانم بفهمم.»

همسر آستر در ادامه دربارهٔ مواجهه با نخستین روزهای این فقدان آورده: «در روزهایی که بلافاصله پس از مراسم تشییع جنازه کوچک پل در کنار قبر، در ۳ می در گورستان

گرین وود، از راه رسیدند، وسواسی برای مرتب کردن، دور ریختن و ساییدن به سراغم آمد. وقتی مضطرب یا آشفته هستم به نظافت خانه روی می‌آورم. دنیای کوچک خودم را مرتب و درخشان می‌کنم. با خلاص شدن از شر گرد و غبار، کمی کنترل روی ایسن دنیا دارم. قرار نبود یکی از آن بیوه‌هایی باشم که لباس‌های شوهرش را ماه‌ها یا حتی سال‌ها در کمد می‌گذارد. یک مرده به پیراهن، کلید، خمیر ریش نیازی ندارد. یک مرده نمی‌تواند، بیمار باشد. او قرص نمی‌خورد. از عزم راسخی که برای حمله به اتاق مطالعه پل داشتم، شگفت‌زده‌ام. او بیشتر روزهایش را از صبح تا بعد ازظهر در اتاق کوچکی در پشت خانه‌مان نزدیک باغ به نوشتن می‌گذراند. حدس می‌زنم حداقل ۱۵۰ خودکار روی میز پل وجود داشت. او تعدادی نوار ماشین تحریر برای المپیای دستی‌اش داشت که برای چندین عمر طولانی دیگر کافی بود. تعدادی پاک‌کن کهنه و ۳۵ عدد طولانی دیگر کافی بود. تعدادی پاک‌کن کهنه و ۳۵ دفترچه یادداشت، از آن نوع دفترچه‌هایی که کاغذشان شطرنجی است، داشت. قبل از اینکه دست‌نوشته‌هایش را روی المپیای تایپ کند، تمام کتاب‌هایش را دستی در آن دفترچه‌ها می‌نوشت. ما مزاحم فضای کاری یکدیگر نمی‌شدیم. آن‌ها مقدس بودند. او هرگز به میز من دست نزد. من هرگز به میز او دست نزنم. من نمی‌دانستم که او این همه خودکار، نوار ماشین تحریر و دفترچه یادداشت دارد. او همیشه حداقل یک، اغلب دو یا سه خودکار در جیب جلوی شلوار جینش داشت. اگر تأثر احساسی بین لطافت خفیف و درد باشد، همان تأثری بود که من وقتی خودکارها را دیدم و همه نوارها را کشف کردم، احساس کردم. خودکار هنوز همه جا برای فروش پیدا می‌شود اما نوارهای ماشین تحریر به راحتی پیدا نمی‌شوند و انگار پل خودش را برای ناپدید شدن احتمالی آنها، نه فقط از شهر

البته که این موسیقی پاپ نسل اول، نه وادار لس‌آنجلس که اقتباسی امروزی و قابل انتشار از موسیقی پاپ و تأثیرگذار دهه پنجاه بود. دهه‌ای که برخی از آن، به‌عنوان دوران طلایی موسیقی پاپ یاد می‌کنند. اگر اینگونه باشد، می‌توان اواخر دهه هفتاد را نیز یک نقطه عطف مهم در تاریخ موسیقی عامه‌پسند ایرانی ثبت کرد.

در همان دوران و در میان جوان‌هایی که با صداهای آشنا و تیپ‌های متفاوت‌شان پا به میدان گذاشته بودند، حسین زمان هم حضور داشت. مبارز سابق سیاسی که سال ۱۳۵۶ توسط حکومت و سازمان امنیت وقت، دستگیر و از دانشگاه اخراج شد و همین باعث شد

گزارش: سینمای جهان

پرسش‌هایی درباره خیر و شر

نگاهی به سریال سالار مگس‌ها اقتباسی از رمان گلدینگ

رمان «سالار مگس‌ها» اثر ویلیام گلدینگ، داستان گروهی از پسران است که پس از سقوط هواپیما، در جزیره‌ای متروک گرفتار می‌شوند و به تدریج در خشونت و وحشیانه فرو می‌روند. این کتاب، یکی از مهم‌ترین آثار کلاسیک قرن بیستم به‌شمار می‌رود. اکنون جک تورن، نویسنده و فیلمنامه‌نویس بریتانیایی و خالق سریال «توجوانی»، اقتباسی تازه و تلویزیونی از این اثر ارائه کرده است؛ اقتباسی که با جهان پرترش و آشفته امروز، ارتباطی مستقیم برقرار می‌کند. استیون کینگ، این رمان را یکی از مهم‌ترین سرچشمه‌های الهام در تمام دوران نویسندگی خود دانسته است. نسل‌های متوالی از دانش‌آموزان یا شیفته این کتاب شده‌اند، یا از اینکه مجبور به خواندن آن در مدرسه بوده‌اند، دل خوشی نداشته‌اند. شگفت‌آور آنکه این رمان، با وجود ریشه داشتن در فضای پس از جنگ جهانی دوم، امروز بیش از هر زمان دیگری، معاصر و مرتبط به‌نظر می‌رسد. اقتباس تازه آن به‌صورت مجموعه‌ای تلویزیونی، جسورانه و تأثیرگذار ساخته و به‌تازگی از شبکه نمایش اینترنتی نتفلیکس منتشر شده است. در مرکز این اثر، پرسشی بنیادین درباره ماهیت شر قرار دارد. تیم کندال، استاد ادبیات انگلیسی در دانشگاه اکستر و از برجسته‌ترین پژوهشگران آثار گلدینگ، می‌گوید: «معنای اصلی کتاب تغییر نکرده است، اما میزان فوریت این پرسش بسته به شرایط سیاسی و وضعیت جهان در هر دوره، تفاوت می‌کند». جودی کارور، دختر ویلیام گلدینگ و از مدیران میراث ادبی او، می‌گوید: «هر کتاب خوب به نسل‌های پیاپی تعلق پیدا می‌کند. پدرم خود نوشته بود که نویسنده دیگر حق پدران‌های بر اثرش ندارد. کتاب به خوانندگان تعلق دارد و برداشت آنان کاملاً معتبر است».

چرا این داستان امروز چنین اهمیت دارد؟

جک تورن می‌گوید: «اما چیزی به کتاب تحمیل نکردیم. تنها معتقدم آنچه گلدینگ درباره‌اش می‌نویسد، با جهان امروز ما مطین عمیقی دارد». او توضیح می‌دهد که جهان از دهه ۱۹۹۰ زمانی که خود نوجوان بود، بسیار تغییر کرده است: «آن زمان خوش‌بینی واقعی و حس همبستگی اجتماعی وجود داشت. اما جهانی که امروز می‌بینیم، جهانی است که در آن نفرت آسان‌تر از عشق است و تحقیر دیگران ساده‌تر از باری رساندن به آنها». در اقتباس جدید، هر یک از چهار قسمت مجموعه از زاویه دید یکی از شخصیت‌ها روایت می‌شود. این شیوه، به گفته تورن، راهی تازه برای آشکار کردن لایه‌های پنهان اثر گلدینگ است. او در عین وفاداری به داستان و شخصیت‌های اصلی، گذشته‌هایی تازه برای پسران خلق کرده و برخی رویدادها را گسترش داده است.

شخصیت‌ها و تصویری کوچک از جامعه

پیگی پسرری عینکی، باهوش و مورد تمسخر است. رالف رهبر طبیعی گروه است که به نظم و قانون باور دارد. در مقابل او، جک قرار دارد؛ پسرری قدرت‌طلب که دیگران را به‌سوی هرج‌ومرج و خشونت می‌کشاند. سایمون شخصیتی شهودی و فداکارگونه است که درمی‌یابد شر واقعی نه در بیرون، بلکه در درون خود پسران نهفته است. گلدینگ این شخصیت‌ها را چنان دقیق و متعادل خلق کرده که رمان به تصویری فشرده از جامعه انسانی تبدیل شده است؛ اثری سرشار از پرسش‌هایی درباره خیر و شر، نظم و آشوب.

ریشه‌های جنگ سرد

با وجود جهان‌شمول بودن، این رمان به‌روشنی محصول دوران خود نیز هست. تیم کندال توضیح می‌دهد که در نسخه‌های اولیه دست‌نویس، داستان آشکارا در بستر جنگ سرد و تهدید جنگ هسته‌ای شکل گرفته بود. در صفحات حذف‌شده نخستین، اشاره شده بود که اگر پسران می‌توانستند از پنجره هواپیما بیرون را ببینند، ابر قارچی انفجار هسته‌ای را پشت‌سر خود مشاهده می‌کردند. به این ترتیب روشن می‌شود که آنچه پسران در جزیره انجام می‌دهند، بازتاب همان رفتاری است که بزرگسالان در مقیاسی جهانی متراکم می‌شوند.

برداشت‌های تازه از رمان

در سال‌های نخست، بسیاری این کتاب را از دیدگاهی مذهبی می‌خواندند و سایمون را همچون تصویری از مسیح می‌دیدند. در سال‌های اخیر، جنبه‌های محیظ‌بستی کتاب برجسته‌تر شده است؛ به‌ویژه در صحنه‌ای که پسران جزیره را به آتش می‌کشند. جودی کارور معتقد است امروز نمی‌توان ظهور رهبران اقتدارگرا در جهان را نادیده گرفت و در شخصیت جک بازتابی از آنان را ندید. او می‌گوید: «قوانین جنگ و حق برخورداری از محاکمه عادلانه اکنون بر لبه تیغ قرار گرفته‌اند و به همین دلیل این کتاب همچنان بسیار مرتبط است».

نگاهی تازه به جک

جک تورن می‌گوید در کودکی از جک متنفر بود، اما در بزرگسالی او را شخصیتی بسیار پیچیده‌تر و حتی آسیب‌پذیرتر یافت. به گفته او، خشونت جک تنها نتیجه ذات شرورانه نیست، بلکه حاصل تصمیم‌های کوچکی است که برای حفظ اقتدار و غلبه بر ترس خود می‌گیرد. در مجموعه جدید، بخش مربوط به جک او را پسرری تنها و شکننده نشان می‌دهد که عطف قدرتش تا حدی، نقابی برای پنهان کردن ترس‌های درونی اوست.

مردانگی و بحران پسران

تورن معتقد است گلدینگ درباره همه پسران جهان نوشته، بلکه درباره پسران بریتانیایی دهه ۱۹۵۰ نوشته است؛ کودکانی که از خلال تجربه پدران‌شان با زخم‌های جنگ آشنا شده‌اند. او از اصطلاح «مردانگی سمی» استفاده نمی‌کند، زیرا معتقد است این تعبیر می‌تواند برای نوجوانانی که در تلاشند معنای مرد بودن را درک کنند، گیج‌کننده و حتی ترسناک باشد. در بازگشت‌های روایی به زندگی پسران پیش از سقوط هواپیما، روابط آنان با پدران‌شان نقش مهمی دارد، اما نه به شکلی ساده‌انگارانه. هدف تورن نشان دادن پیچیدگی شخصیت‌هاست، نه ارائه توضیحی مکانیکی برای سقوط آنان به تاریکی یا حرکت‌شان به سوی روشنایی.

حقیقتی که هنوز زنده است

امروز عنوان «سالار مگس‌ها» به‌اصطلاحی رایج برای توصیف فروپاشی اجتماعی تبدیل شده است. اما به گفته جک تورن، این برداشت سطحی، عظمت واقعی رمان را نادیده می‌گیرد. او می‌گوید: «گلدینگ تصویری پیچیده، لطیف و صادقانه از پسران پیش‌نوجوان خلق کرد. حقیقتی که او ثبت کرده، امروز نیز به همان اندازه جذاب و معنادار است که در زمان نگارش کتاب بود زیرا این اثر به شکلی درخشان نوشته شده است». مجموعه تلویزیونی تازه «سالار مگس‌ها» اکنون در شبکه نمایش اینترنتی نتفلیکس پخش می‌شود.

را به اتاق آورد و به من کمک کرد تا او را روی تخت بگذارم. با هم صحبت کردیم. او می‌خواست که من زنده بمانم، عمر طولانی داشته باشم، بیشتر بنویسم. آن شب چندین بار از خواب بیدار شدم و دستم را به سمتش دراز کردم تا مطمئن شوم که نفس می‌کشد. من قبلاً این کار را با سوفی وقتی نوزاد بود انجام می‌دادم. سوفی الان این کار را با مایلز انجام می‌دهد و او را چک می‌کند. فقط می‌خواهم دوباره بشنوم که او نفس می‌کشد.»

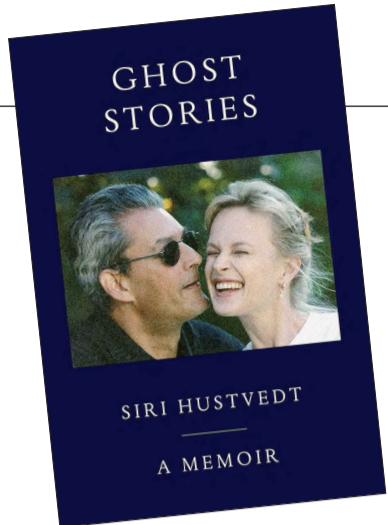
پایان کسل‌کننده

سیرری هاستوت درباره آن چه منجر به هجوم بیماری به همسرش شد، نوشته است: «از همان ابتدا، پزشکان اعتراف کردند که پرونده پل «دشوار» است. یک «هیأت تومورشناسی» برای ارزیابی وضعیت او تشکیل جلسه داد. به جز سابقه سیگار کشیدنش، پزشکان هرگز چیزی از داستان زندگی او نپرسیدند. من مطمئنم که آن‌ها نمی‌دانستند او سال قبل از شروع تب چه رنجی کشیده است. با وجود این واقعیت که سیستم ایمنی بدن، که مرتب سلول‌های سرطانی را از بین می‌برد، به استرس بسیار حساس است، مدل زیست‌پزشکی استاندارد آمریکا این روایت‌ها را نادیده می‌گیرد. پل به من گفت، بعد از همه چیزهای وحشتناکی که از سر گذرانده‌ام، اگر از سرطان بیمیرم، خیلی بد است. برای پل، داستان بد، داستانی قابل پیش‌بینی بود. سازوکار طرح داستانی که انتظار متعارف را برآورده کند و شنونده یا خواننده را غافلگیر نکند برای او جذاب نبود و او نمی‌خواست داستان خودش در این دسته کسل‌کننده قرار بگیرد.»

را یادداشت کرده بود. پولی نداشت. چطور می‌توانست تاکسی بگیرد؟ چطور می‌توانست به خانه برگردد؟»

می‌خواهم در کتاب‌خانه بیمیرم

سیرری هاستوت در مردم سال آخر زندگی مشترکشان نوشته: «سورن کیرکگور در کتاب «مفهوم اضطراب» می‌نویسد: موضوع اضطراب «نیستی» است و نیستی یک «موضوع» نیست.» این فیلسوف می‌گوید، اضطراب مانند نگاه کردن به درون یک مگاک است. پل در آخرین سال زندگی‌اش بارها از این کلمه برای مرگ استفاده کرد و گفته بود: مدت زیادی از صرف نگاه کردن به درون مگاک کرده‌ام. پل در آخرین سال زندگی‌اش بارها از این کلمه برای مرگ استفاده کرد و گفته بود: مدت زیادی از صرف نگاه کردن به درون مگاک کرده‌ام. شجاعت پل هنگام نگاه کردن به درون مگاک مرا شگفت‌زده کرد. پل عاشق کتاب‌خانه طبقه سوم خانه بود. گفته بود، می‌خواهم در کتاب‌خانه بیمیرم. مدت‌ها قبل از رسیدن تخت بیمارستان و خیلی قبل از این که بفهمیم سرطان برگشته است به من گفت، تصور می‌کنم یک تخت بیمارستان اینجا گذاشته‌ام. او می‌دانست که می‌خواهد در آن اتاق پر از نور بیمیرد. با نزدیک شدن به مرگ، نور پایش مهم‌تر و مهم‌تر شد. من لبه تخت خودم می‌خواهم و تا حالا هرگز سمت او را اشغال نکرده‌ام. وقتی بیدار می‌شوم، انتظار ندارم، او کنارم باشد. انتظار ندارم که وارد اتاق شود. می‌دانم که نمی‌توانم او را، آن‌طور که دوست دارم، احضار کنم. مدت زیادی است که از مرگ قریب‌الوقوع او می‌ترسم. آخرین بار ۲۸ آوریل، دو شب قبل از مرگش، اسپنسر کمک کرد و پل

نیویورک بلکه از روی زمین، آماده کرده بود! من عاشق صدای کوبه‌ای بودم که ماشین تحریرش وقتی روی آن می‌کوبید، ایجاد می‌کرد، سریع، بعد کمی کند و دوباره سریع... او می‌گفت، مقاومت کلیدها در برابر انگشتانم را دوست دارم. پل با این ابزارها، زمان را ثبت می‌کرد. در عادات نوشتاری‌اش، مرد جوان هم‌چنان در مرد سال‌خورده زنده بود. ماشین تحریر حالا هم درست مثل قبل روی میزش است، چیزی خاموش که حالا جایگاهش را در آیین نوشتن از دست داده است. عادت‌ها، روال‌ها، آیین‌ها از تکرار معنا می‌سازند و این تکرارها می‌توانند به عنوان دژی در برابر اضطراب عمل کنند. پل تکان نمی‌خورد، ناخن‌هایش را نمی‌جوید و هرگز به شکل قابل مشاهده‌ای بی‌قرار نبود اما اضطراب زندگی‌اش را رنگ‌آمیزی می‌کرد. ما ساعت‌ها زودتر به فرودگاه رسیدیم، منبع بسیاری از شوخی‌های خانوادگی. او نسبت به اشیایی که آنها امتداد بدن خود می‌دانست، حس مالکیت داشت: خودکارها همچنین کلیدهای خانه‌اش، دفترچه یادداشت کوچکش که هر سال از چارینگ کراس سفارش می‌دادم و کیف پولش که هر سه را در جیب جلوی سمت راست لباسش نگه می‌داشت. این اشیاء نباید توسط هیچ‌کس دیگری لمس می‌شدند. وقتی در بیمارستان بود و از هدیان رنج می‌برد، کلیدها، کتاب و کیف پول در یک کیسه پلاستیکی در کشویی کنار تختش قرار داشتند اما دیگر آنها را همراه خود نداشت. وقتی در تخت غریبه به هوش می‌آمد و آنها را پیدا نمی‌کرد، با من یا دامادمان، اسپنسر، تماس می‌گرفت. او قرار ملاقات‌هایی که باید یادش می‌ماند

برای ادامه تحصیل به آمریکا برود. شروع جنگ و تجاوز عراق، باعث شد که او درس را در آمریکا رها کند و به ایران برگردد. خودش بعدها گفت که در طول جنگ ۸ ساله، بارها در جبهه‌ها حضور داشته است. او درس را در رشته کارشناسی ارشد مهندسی الکترونیک ادامه داد.

موسیقی و دغدغه‌های سیاسی - اجتماعی

زمان، درباره موسیقی پاپ دهه هفتاد ایران گفته است: «وقتی سال ۱۳۷۵ فعالیت هنری در عرصه موسیقی را آغاز کردم، می‌دانستم که موسیقی پاپ، نیاز جامعه است و جوانان به این موسیقی نیاز دارند. در آن زمان، موسیقی پاپ خیلی فرصت ابراز خودش را نداشت. در آن زمان دوستان دیگری هم بودند؛ آقای اصفهانی، عصار، افشار، اعتمادی و دیگرانی مانند شادمهر عقلی که آمدند و آثارشان را ارائه کردند و با استقبال خوبی هم مواجه شدند. بالاترین تیراز فروش آلبوم موسیقی، مربوط به همان زمان است. آن زمان رکورد فروش یک میلیون و هفتصد هزار آلبوم ثبت شد. چنین رکوردی الان دیگر تکرارشدنی نیست. اما آرام آرام موسیقی دست کسانی افتاد که خیلی دل‌شان برای موسیقی

نمی‌سوخت و بیشتر به فکر تجارت بودند. آنها پول و قدرت و نفوذ داشتند و همه چیز را در دست گرفتند. چون دل‌شان برای موسیقی نمی‌سوخت، در نهایت کار به اینجایی رسید که الان می‌بینیم». او یکی از هنرمندانی بود که در اولین دوره انتخابات با حضور محمد خاتمی در طیف موسوم به اصلاح‌طلبان قرار گرفت اما در زمینه موسیقی، از سیاست دور شد. در واقع بهترین دوران حرفه‌ای و هنری حسین زمان، در همان دوره‌ای رقم خورد که گفته می‌شود او نزدیک به طیف سیاسی حاکم بود و موضوع جالب اینجاست که موسیقی او رنگ و بوی سیاسی نداشت. حسین زمان اما تعلقات سیاسی داشت و همین موضوع باعث شد در سال ۱۳۸۱ ممنوع‌الفعالیت شود. او که زمانی یکی از چهره‌های محبوب صداوسیما بود، دیگر صدایش از این رسانه پخش نشد. کمتر کسی فکرش را می‌کرد که او به‌عنوان یکی از مقبول‌ترین چهره‌های مورد نظر ساختار کلان فرهنگی اینگونه از عرصه موسیقی حذف شود.

زمان که در عرض ۳ سال ۵ آلبوم در دهه هفتاد منتشر کرده بود، در دهه ۸۰ تنها سه آلبوم منتشر کرد تا مجموع فعالیت مستمر و مؤثرش در عرصه موسیقی پاپ چیزی حدود ۱۰ سال باشد. هرچند او در دهه ۹۰ و ۱۴۰۰ هم آهنگ‌هایی منتشر کرد اما در فضای سلوغ موسیقی پاپ ایرانی در این سال‌ها به‌چشم نیامدند و شاید تأثیرگذاری گذشته را نیز پیدا نکردند.

کنسرت میلاد

حسین زمان در سال ۱۳۹۸ بعد از سال‌ها ممنوع‌الکاری، در برج میلاد کنسرت برگزار کرد: «مدت ۱۷ سال بود که من نمی‌توانستم هیچ فعالیتی در زمینه موسیقی انجام دهم و کارهایم مجوز نمی‌گرفت، تا اینکه از دفتر موسیقی معاونت هنری وزارت ارشاد تماس گرفتند و از من خواستند که برای صحبت با ایشان به دفترشان بروم. اینکه چرا من نتوانستم هفده سال فعالیت کنم، دلیلش برای خودم هم خیلی مشخص نبود. از مراجع مختلف سوال می‌کردم و هیچ‌کس موضوع مشخصی به من نمی‌گفت. مسئولان ارشاد به من می‌گفتند که به ما دستور داده شده و ما هم باید این دستور را اجرا کنیم».

فلش‌بک

به صحنه‌ای بازمی‌گردیم که در سال ۱۳۷۷ حسین زمان و بند موسیقی‌اش، در حال اجرای آهنگ «روزای کودکی» هستند. تمام آن جوانانی که در کنار حسین زمان ساز می‌زدند، در همان سال‌ها تبدیل به چهره‌های اصلی موسیقی ایران شدند. اما برای کسانی که آن روزها نبودند یا از یادشان رفته، شاید دیدن این تصویر کمی عجیب و دور از ذهن به‌نظر برسد. اینکه در شبکه تلویزیونی ایران، ۳۰ سال پیش، ارکستر پاپ با سازهای غربی روی صحنه و به‌نمایش درمی‌آید؛ موضوعی که به قول بچه‌های نسل زد، در حال حاضر برای تلویزیون و دیگر رسانه‌ها قفل! است. موسیقی پاپ ایران در چنین روزهایی بار دیگر از خاکستر خود برخاست و مجموعه‌ای از بهترین خوانندگان، نوازندگان، ترانه‌سراها و تنظیم‌کننده‌های موسیقی را به جامعه فرهنگی ایران معرفی کرد. روندی که اگر ادامه پیدا می‌کرد، شاید می‌توانست، تحولی اساسی را در ساخت و تولید آثار موسیقی عامه‌پسند ایران ایجاد کند.

دیدگاه: یادداشت اقتصادی

خطر رکود توری

آیا سوخت جیره‌بندی می‌شود؟

نسرین خدادادی
<div>گروه اقتصاد</div>
<div>جنگ خلیج‌فارس که با مقاومت شدید ایران همراه شده، بازار جهانی انرژی را وارد وضعیتی کرده که بلومبرگ از آن به‌عنوان سریع‌ترین روند مصرف ذخایر نفتی در تاریخ یاد می‌کند. از دست رفتن بیش از یک میلیارد بشکه عرضه طی تنها دو ماه، بخش بزرگی از ذخایر استراتژیک جهان را تخلیه کرده و توان بازار برای مقابله با شوک‌های تازه را به‌شدت کاهش داده است. تحلیل‌ها نشان می‌دهد، کاهش روزانه حدود ۴.۸ میلیون بشکه از عرضه جهانی نفت، خطر جهش شدید قیمت‌ها، کمبود سوخت و حتی جیره‌بندی انرژی را بیش از هر زمان دیگری افزایش داده است. بسیاری از تحلیلگران این بحران را بزرگ‌ترین اختلال عرضه نفت در تاریخ معاصر می‌دانند؛ اختلالی که می‌تواند، اقتصاد جهانی را وارد دوره‌ای طولانی از رکود توری کند. افزایش ناگهانی قیمت نفت و گاز، فشار گسترده‌ای بر اقتصادهای واردکننده انرژی وارد کرده است. کشورهای اروپایی که هنوز به‌طور کامل از تبعات بحران انرژی ناشی از جنگ اوکراین خارج نشده‌اند اکنون با موج تازه‌ای از افزایش هزینه‌های انرژی و حمل‌ونقل روبه‌رو هستند. صنایع سنگین، خطوط هوایی، شرکت‌های حمل‌ونقل دریایی و بخش تولید در بسیاری از کشورها با افزایش شدید هزینه‌ها مواجه شده‌اند و همین مسأله خطر کاهش رشد اقتصادی جهانی را افزایش داده است. همزمان بانک‌های مرکزی جهان در برابر یک دوره‌ای دشوار قرار گرفته‌اند؛ از یک‌سو تورم ناشی از افزایش قیمت انرژی نیازمند سیاست‌های پولی سختگیرانه است و از سوی دیگر افزایش نرخ بهره می‌تواند، رکود اقتصادی را تشدید کند. بازارهای مالی نیز واکنش شدیدی به این تحولات نشان داده‌اند. سرمایه‌گذاران به سمت دارایی‌های امن مانند طلا و دلار حرکت کرده‌اند و بازار سهام در بسیاری از کشورها با افت قابل‌توجه روبه‌رو شده است. شرکت‌های بیمه هزینه پوشش حمل‌ونقل دریایی در خلیج‌فارس و دریای عمان را به‌شدت افزایش داده‌اند و برخی شرکت‌های کشتیرانی بین‌المللی مسیرهای خود را تغییر داده یا فعالیت در منطقه را محدود کرده‌اند. این وضعیت نه‌تنها هزینه تجارت جهانی را بالا برده بلکه زنجیره تأمین کالا را نیز با اختلال مواجه کرده است. در این میان، کشورهای صادرکننده انرژی اگرچه در کوتاه‌مدت از افزایش قیمت نفت سود می‌برند اما تداوم جنگ می‌تواند برای آنها نیز پرهزینه باشد. زیرساخت‌های انرژی در منطقه خلیج‌فارس به‌شدت در معرض تهدید قرار گرفته و بازار جهانی نسبت به امنیت مسیرهای انتقال نفت، به‌ویژه تنگه هرمز، حساس‌تر از همیشه شده است. هرگونه اختلال طولانی‌مدت در عبور نفتکش‌ها می‌تواند، قیمت نفت را به سطوح بی‌سابقه‌ای برساند و بحران انرژی را وارد مرحله‌ای خطرناک‌تر کند. برای ایران، این جنگ علاوه بر هزینه‌های نظامی و زیرساختی، پیامدهای اقتصادی پیچیده‌ای نیز به همراه دارد. کاهش صادرات، افزایش هزینه مبادلات مالی، فشار بر بودجه دولت و دشوارتر شدن دسترسی به ارز خارجی، اقتصاد کشور را با چالش‌های تازه‌ای روبه‌رو کرده است. با این‌حال برخی تحلیلگران معتقدند، افزایش قیمت جهانی انرژی می‌تواند بخشی از فشارهای اقتصادی بر کشورهای تولیدکننده نفت را جبران کند هرچند تداوم نااطمینانی و تحریم‌ها، مانع بهر‌میرداری کامل ایران از این شرایط خواهد شد. در سطح جهانی بسیاری از دولت‌ها اکنون به‌دنبال بازنگری در سیاست‌های انرژی خود هستند. افزایش سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر، توسعه ذخایر استراتژیک، تنوع‌بخشی به مسیرهای واردات انرژی و کاهش وابستگی به خلیج‌فارس به اولویت اصلی قدرت‌های اقتصادی جهان تبدیل شده است. با این حال واقعیت این است که اقتصاد جهانی همچنان وابستگی عمیقی به نفت و گاز منطقه دارد و هیچ جایگزین سریعی برای جبران این حجم از کاهش عرضه وجود ندارد. به همین دلیل ادامه جنگ می‌تواند نتنها نظم انرژی جهان بلکه توازن اقتصادی و سیاسی بین‌المللی را نیز دست‌خوش تغییر کند. اگر بحران طولانی شود، جهان ممکن است وارد دوره‌ای شود که در آن امنیت انرژی بار دیگر به مهم‌ترین عامل تعیین‌کننده در سیاست خارجی و اقتصاد بین‌الملل تبدیل شود؛ وضعیتی که یادآور شوک‌های نفتی دهه ۱۹۷۰ است اما این بار در مقیاسی گسترده‌تر و با پیامدهایی عمیق‌تر برای اقتصاد جهانی.</div>

توسعه

بررسی تحولات اقتصادی

هاب جدید

کدام کشور جایگزین امارات در تجارت خارجی ایران می‌شود؟

جمشید پیش‌قدم
<div>گروه اقتصاد</div>

در سال‌های گذشته، امارات متحده عربی مهم‌ترین هاب مالی و تجاری برای شرکت‌های ایرانی بود اما به‌منظر می‌رسد پس از جنگ اخیر این کشور به‌تدریج نقش سنتی خود را از دست خواهد داد. اقتصاددانان می‌گویند اکنون زمان حیاتی برای انتخاب یک هاب مالی و تجاری دیگر و یک انتخاب استراتژیک برای دسترسی به بازارها، مدیریت ریسک و تأمین مالی است. اما سوال این است که کدام کشور می‌تواند، جایگزین امارات در تجارت خارجی ایران شود؟ روابط تجاری ایران و امارات متحده عربی، ریشه‌ای تاریخی دارد و به دهه‌ها پیش از تشکیل رسمی امارات در سال ۱۹۷۱ بازمی‌گردد. از اواخر دوره قاجار سپس در دوران پهلوی، بازرگانان ایرانی در سواحل جنوبی خلیج‌فارس حضوری فعال داشتند و بسیاری از خانواده‌های تجاری ایرانی در دویی، شارجه و ابوظهبی ساکن شدند. نزدیکی جغرافیایی، اشتراکات فرهنگی و امکان حمل‌ونقل دریایی ارزان میان بندر جنوبی ایران و شیخ‌نشین‌های ساحل جنوبی خلیج‌فارس، زمینه‌ای طبیعی برای شکل‌گیری این پیوند فراهم کرد. با رونق تجارت دریایی در دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ دویی به‌تدریج به مرکز صادرات مجدد کالا به ایران تبدیل شد و بسیاری از کالاهای خارجی ابتدا وارد دویی سپس به بازار ایران منتقل می‌شدند. پس از انقلاب ۱۳۵۷ به‌ویژه در دوران جنگ ایران و عراق، اهمیت امارات برای اقتصاد ایران افزایش یافت. محدودیت‌های بانکی، مشکلات حمل‌ونقل و نااطمینانی ناشی از جنگ باعث شد بسیاری از تجار ایرانی فعالیت‌های خود را به دویی منتقل کنند. در همین دوره، دویی با اتخاذ سیاست اقتصاد آزاد، ایجاد مناطق آزاد تجاری مانند منطقه آزاد جبل‌علی و تسهیل ثبت شرکت برای خارجی‌ها توانست سرمایه و نیروی انسانی ایرانی را جذب کند. در دهه ۱۳۷۰ با توسعه زیرساخت‌های بندری و مالی امارات این کشور به مهم‌ترین دروازه ورود کالا، سرمایه و خدمات مالی به ایران تبدیل شد. از اوایل دهه ۱۳۸۰ و همزمان با تشدید تحریم‌های آمریکا علیه ایران، نقش امارات به‌عنوان هاب مالی و تجاری ایران پررنگ‌تر شد. بسیاری از شرکت‌های ایرانی یا واسطه‌های بین‌المللی برای دور زدن محدودیت‌های بانکی و تجاری، دفاتر خود را در دویی ثبت کردند. بانک‌های اماراتی شرکت‌های کشتیرانی، صرافی‌ها و مناطق آزاد این کشور امکان

انجام تراکتش‌هایی را فراهم می‌کردند که در داخل ایران یا از طریق سیستم بانکی بین‌المللی دشوار شده بود. در این دوره دویی عملاً به مرکز واسطه‌گری تجارت خارجی ایران بدل شد و بخش بزرگی از واردات ایران، از لوازم الکترونیک و خودرو گرفته تا مواد اولیه صنعتی، از مسیر امارات انجام می‌شد.

در دهه ۱۳۹۰ با افزایش فشار تحریم‌ها، امارات همزمان دو سیاست را دنبال کرد. از یک‌سو تحت‌فشار آمریکا، بخشی از همکاری‌های بانکی با ایران را محدود کرد و برخی حساب‌های ایرانیان بسته شد اما از سوی دیگر وابستگی متقابل اقتصادی مانع از قطع کامل روابط تجاری شد. حتی در دوره‌هایی که روابط سیاسی تهران و ابوظهبی تنش‌آلود بود، حجم تجارت غیرنفتی میان دو کشور همچنان قابل توجه باقی ماند. امروز نیز امارات، به‌ویژه دویی، یکی از مهم‌ترین مراکز ترانزیت کالا، خدمات مالی، ثبت شرکت و فعالیت بازرگانان ایرانی در منطقه محسوب می‌شود و نقش آن در اقتصاد خارجی ایران نتیجه ترکیبی از جغرافیا، زیرساخت پیشرفته، سیاست‌های تجاری باز و سال‌ها تحریم و محدودیت بین‌المللی علیه ایران است. اکنون وقوع تحولات ژئوپلیتیکی، افزایش فشارهای نظارتی آمریکا و غرب، تغییر الگوهای تجارت جهانی همچنین تلاش کشورهای منطقه برای بازتعریف جایگاه خود در زنجیره‌های تأمین بین‌المللی، باعث شده این پریش جدی مطرح شود که اگر امارات دیگر نتواند، نقش سنتی خود را برای ایران حفظ کند، کدام کشور می‌تواند جایگزین آن شود. در میان گزینه‌های موجود، ترکیه شاید واقع‌بینانه‌ترین و در دسترس‌ترین جایگزین باشد. اقتصاد بزرگ، زیرساخت صنعتی گسترده، شبکه بانکی نسبتاً توسعه‌یافته، دسترسی همزمان به بازار اروپا و آسیا و مرز زمینی طولانی با ایران، مزیت‌هایی هستند که کمتر کشوری به‌طور همزمان در اختیار دارد. در سال‌های اخیر حجم تجارت تهران و آنکارا افزایش یافته و ترکیه در بسیاری از حوزه‌ها از واردات کالاهای مصرفی گرفته تا انتقال کالاهای واسطه‌ای و صنعتی نقش مهمی پیدا کرده است. علاوه بر این استانداردهای به‌تدریج به یکی از مراکز اصلی فعالیت شرکت‌های ایرانی تبدیل شده و بخشی از سرمایه ایرانی که پیش‌تر به دویی می‌رفت اکنون راهی بازار ترکیه شده است. با این حال ترکیه محدودیت‌هایی نیز دارد؛ بانک‌های این کشور در برابر تحریم‌های آمریکا محتاط هستند و اقتصاد ترکیه خود با بحران تورم و نوسانات ارزی روبه‌روست. بنابراین ترکیه می‌تواند، بخشی از نقش امارات را بگیرد اما احتمالاً جایگزین کامل آن نخواهد شد. قطر نیز یکی از گزینه‌های مهم محسوب

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

شهرستان الیگودرز – سری(۲۵۲) جمعی

۵ – تقاضای (مصطفی امیدى) فرزند (محمد) نسبت به (شش‌دانگ زمین مزروعی دیمزار) به مساحت (۵۱۴۶۴/۵۴) متر مربع مجزی شده از پلاک شماره () فرعی از (۳۷) اصلی واقع در بخش (۵) خروجی از مالکیت مالک اولیه (محمدامیدى)

۶ – تقاضای (مصطفی امیدى) فرزند (محمد) نسبت به (شش‌دانگ زمین مزروعی دیمزار) به مساحت (۳۸۱۷/۲۷) متر مربع مجزی شده از پلاک شماره () فرعی از (۳۷) اصلی واقع در بخش (۵) خروجی از مالکیت مالک اولیه (محمدامیدى)

۷ – تقاضای (سعید مهدور) فرزند (رسول) نسبت به (شش‌دانگ زمین مزروعی) به مساحت (۱۹۳۵/۷۴) متر مربع مجزی شده از پلاک شماره (۲۰۰۲) فرعی از (۷۶) اصلی واقع در بخش (۳) خروجی از مالکیت مالک اولیه (سعید مهدور)

۸ – تقاضای (مهدى شهروسوند) فرزند (محمدقلی) نسبت به (شش‌دانگ زمین مزروعی) به مساحت (۱۰۰۰/۰۰) متر مربع مجزی شده از پلاک شماره (۲۰۰۲) فرعی از (۷۶) اصلی واقع در بخش (۳) خروجی از مالکیت مالک اولیه (سعید مهدور)

۹ – تقاضای (سعید گودرزى) فرزند (محمدحسین) نسبت به (شش‌دانگ زمین مزروعی) به مساحت (۲۰۰۰/۲۰) متر مربع مجزی شده از پلاک شماره (۲۰۰۲) فرعی از (۷۶) اصلی واقع در بخش (۳) خروجی از مالکیت مالک اولیه (سعید گودرزى)

۱۰ – تقاضای (داود مهدور) فرزند (رسول) نسبت به (شش‌دانگ زمین مزروعی) به مساحت (۴۲۱۴/۳۲) متر مربع مجزی شده از پلاک شماره (۲۰۰۲) فرعی از (۷۶) اصلی واقع در بخش (۳) خروجی از مالکیت مالک اولیه (سعید مهدور)

سیداحمدرحیمی

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک الیگودرز

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۲۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۰۵

شناسه آگهی ۲۱۷۶۰۱۵

م الف ۵۷۹۲

می‌شود. این کشور پس از بحران سیاسی با عربستان سعودی و برخی همسایگان عرب در سال ۲۰۱۷ روابط اقتصادی نزدیک‌تری با ایران ایجاد کرد و در سال‌های اخیر تلاش کرده، جایگاه خود را به‌عنوان یک مرکز مالی و لجستیکی مستقل تقویت کند. دوحه از نظر زیرساخت بندری، حمل‌ونقل دریایی و توان مالی ظرفیت بالایی دارد همچنین به دلیل منابع عظیم گاز طبیعی از ثبات اقتصادی برخوردار است. با این حال بازار کوچک داخلی قطر و محدود بودن شبکه تجاری آن نسبت به دویی باعث می‌شود، نتواند در کوتاه‌مدت جایگزینی کامل برای امارات باشد.

عمان از منظر سیاسی و امنیتی شاید مطمئن‌ترین شریک منطقه‌ای ایران باشد. مسقط طی دهه‌های گذشته، روابط متوازن و کم‌تنشی با تهران حفظ کرده و همواره نقش میانجی را در بحران‌های منطقه‌ای ایفا کرده است. موقعیت جغرافیایی عمان در دهانه اقیانوس هند و خارج از تنگه هرمز این کشور را به گزینه‌ای جذاب برای توسعه ترانزیت و تجارت دریایی تبدیل کرده است. ایران و عمان در سال‌های اخیر تلاش کرده‌اند، همکاری‌های بندری و لجستیکی خود را گسترش دهند و برخی فعالان اقتصادی ایرانی نیز به ثبت شرکت در عمان روی آورده‌اند. اما محدود بودن زیرساخت مالی و کوچک بودن اقتصاد عمان، مانع از آن است که این کشور بتواند به تنهایی جایگاه دویی را برای ایران بر کند. در سطحی گسترده‌تر چین می‌تواند، مهم‌ترین هاب غیرمنطقه‌ای تجارت ایران باشد. در واقع بخشی از تجارت خارجی ایران هم‌اکنون نیز به شبکه مالی و تجاری چین وابسته است. شهرهایی مانند شانگهای، شژن و هنگ‌کنگ در سال‌های اخیر به مراکز مهم خرید کالا، انتقال پول و همکاری شرکت‌های ایرانی تبدیل شده‌اند. چین به دلیل قدرت اقتصادی، توان صنعتی و نقش محوری در تجارت جهانی، ظرفیت آن را دارد که در آینده سهم بیشتری از تجارت خارجی ایران را مدیریت کند. اما فاصله جغرافیایی، تفاوت‌های حقوقی و وابستگی شدید بانک‌ها و شرکت‌های چینی به نظام مالی جهانی باعث می‌شود، چین بیشتر یک شریک تجاری بزرگ باشد تا جایگزینی کامل برای هاب منطقه‌ای مانند امارات. روسیه نیز پس از جنگ اوکراین و افزایش تحریم‌های غرب علیه مسکو به همکاری اقتصادی نزدیک‌تر با ایران روی آورده است. اتصال شبکه‌های بانکی، توسعه کریدور حمل‌ونقل شمال- جنوب و تلاش برای استفاده از ارزهای ملی در مبادلات بخشی‌ای از این روند است. با این حال اقتصاد روسیه ساختاری متفاوت با اقتصاد امارات دارد و بیشتر یک شریک ژئوپلیتیکی و انرژی محسوب می‌شود تا یک مرکز آزاد مالی و تجاری. شاید هم آینده تجارت خارجی ایران نه بر پایه یک هاب واحد بلکه بر اساس شبکه‌ای چندگانه شکل گیرد. به بیان دیگر، دورانی که دویی به‌تنهایی مرکز اصلی تجارت، انتقال پول، ثبت شرکت و لجستیک ایران بود ممکن است با پایان برسد و جای خود را به مدلی بدهد که در آن ترکیه، عمان، قطر، چین و حتی برخی کشورهای آسیای مرکزی هر کدام بخشی از این نقش را بر عهده گیرند. این الگو اگرچه پیچیده‌است اما می‌تواند، ریسک وابستگی به یک کشور را کاهش دهد و انعطاف‌پذیری بیشتری برای اقتصاد ایران ایجاد کند.

سقف مشترک

«همخانه» ها چگونه به چهره تازه بازار اجاره تهران تبدیل شدند؟

گروه اجتماعی: بازار اجاره مسکن در تهران این روزها فقط با افزایش قیمت‌ها شناخته نمی‌شود؛ نشانه‌های تازه‌ای از تغییر سبک زندگی شهری نیز در حال ظهور است. یکی از این نشانه‌ها، رشد چشمگیر آگهی‌های «همخانه» در پلتفرم‌های آنلاین است؛ آگهی‌هایی که تا چند سال پیش، بیشتر به دانشجویان یا مهاجران محدود می‌شد اما حالا در میان طیف گسترده‌ای از شاغلان، کارمندان و حتی برخی مالکان نیز دیده می‌شود. افزایش هزینه‌های مسکن، رشد اجاره‌بها و ناتوانی بسیاری از مستأجران در تأمین ودیعه‌های سنگین باعث شده زندگی مستقل برای بخشی از طبقه متوسط شهری به انتخابی دشوار و حتی غیرممکن تبدیل شود. اکنون برای بسیاری، تقسیم هزینه اجاره با یک یا چند نفر دیگر، تنها راه باقی‌مانده برای ماندن در تهران است.

چشم دوباره قیمت‌ها پس از یک دوره رکود

بازار مسکن طی چند سال گذشته، اگرچه با رکود معاملاتی همراه بود اما در ماه‌های اخیر دوباره تحت‌تأثیر شرایط اقتصادی و تحولات پس از جنگ ۴۰ روزه وارد مسیر افزایشی شده است. فعالان بازار معتقدند رشد قیمت مصالح ساختمانی، فولاد، سیمان و محصولات پتروشیمی، هزینه ساخت‌وساز را بالا برده و همین موضوع به تدریج خود را در نرخ اجاره و قیمت واحدهای مسکونی نشان داده است. در چنین شرایطی بیشترین فشار متوجه مستأجران شده؛ گروهی که درآمدشان با سرعت تورم و رشد اجاره‌بها هماهنگ نیست. بسیاری از

سفر

۱۰ سال جهانگردی

عیسی امیدوار از پیشگامان جهانگردی نوین در ۹۷ سالگی درگذشت

فائزه مومنی

گروه اجتماعی

خبر کوتاه بود اما به اندازه ۹۷ سال زندگی پرفراز و نشیب، سنگین: «عیسی امیدوار، برادر بزرگ‌تر و نیمی از حافظه تاریخی سفرنامه‌نویسی نوین ایران، چشم از جهان فرو بست». او در حالی که ۹۷ سالگی در تهران به ایستگاه آخر رسید. نسل جدید کمتر او را می‌شناسد زیرا جهانگردی دیگر به مثابه سابق، امری خارق‌العاده نیست. با این وجود، مرگ او تنها فوت یک جهانگرد نبود؛ بلکه بسته شدن آخرین جلد از کتاب جادویی عصری بود که در آن برای کشف جهان، نه به اینترنت پرسرعت و جی‌پی‌اس بلکه به «جانی ششیفته» و «اراده‌ای پولادین» نیاز بود.

خداحافظی در ایستگاه ۹۷

وقتی عیسی امیدوار در سال ۱۳۳۳ سوار بر موتورسیکلت «ماچلس» خود از دروازه‌های تهران خارج می‌شد کمتر کسی گمان می‌کرد که این خروج، آغاز یک تبعید خودخواسته به دل ناشناخته‌های زمین باشد. حالا پس از ۷ دهه، او در سکوت خبری و در حالی که جهانگردی به صنعتی تجاری و سطحی بدل شده به سفری رفته که دیگر بازگشتی ندارد. عیسی برخلاف برادرش عبدالله که سال‌ها پیش در شبلی سکنی گزید و همان جا آرام گرفت تا آخرین نفس در تهران ماند تا پاسپان خاطراتی باشد که در موزه کوچکشان در سعدآباد خاک می‌خورد. او در سال‌های اخیر بیش از آنکه یک پیرمرد بازنشسته باشد، شبیه به نقشه‌ای زنده بود که هر چروک پیشانی‌اش برآمده از یک جاده در آفریقا یا فرازی در کوه‌های آند بود.

فراتر از یک ماجراجویی ساده

اشتباه محض است اگر سفر برادران امیدوار را یک «تور جهانگردی» بنامیم. آنها در دورانی راهی جاده شدند که مفهوم «دیگری» در ذهن انسان ایرانی هنوز در مرزهای کشورهای همسایه متوقف شده بود. عیسی و عبدالله، ژورنالیست‌های میدانی بی‌جیره و مواجی بودند که با دوربین ۱۶ میلی‌متری «بولکس» خود، سندی از بشریت تهیه کردند. گزارش‌های آنها برخلاف نوشته‌های مستشرقان غربی که همیشه با

خانوارها دیگر توان جابه‌جایی ندارند و ترجیح می‌دهند، قراردادهای قبلی را تمدید کنند حتی اگر به معنای کوچک‌تر شدن فضای زندگی یا پذیرش شرایط دشوارتر باشد. اما برای گروهی دیگر تمدید قرارداد هم راحل نیست. افزایش ناگهانی مبلغ رهن و اجاره، باعث شده بخشی از مستأجران به سمت زندگی اشتراکی حرکت کنند؛ مدلی که حالا دیگر فقط یک انتخاب موقت دانشجویی نیست بلکه به بخشی از الگوی سکونت در پایتخت تبدیل شده است.

«همخانه»: از انتخاب تا اجبار

مرور آگهی‌های منتشرشده در پلتفرم‌های ملکی نشان می‌دهد بخش زیادی از متقاضیان همخانه، جوانان شاغل، کارمندان، فریلنسرها و حتی افراد دارای مشاغل تخصصی هستند. در میان این آگهی‌ها می‌توان از برنامه‌نویس و مهندس تا مدرس، کارمند شرکت خصوصی و فعال حوزه فروش را مشاهده کرد؛ موضوعی که نشان می‌دهد، بحران مسکن دیگر فقط اقشار کم‌درآمد را درگیر نکرده و حالا طبقه متوسط نیز برای تأمین هزینه سرپناه با مشکل جدی مواجه است. بسیاری از این افراد در توضیحات آگهی‌های خود تأکید می‌کنند که توان پرداخت رهن کامل را ندارند و تنها می‌توانند سهمی از اجاره ماهانه را تقبل کنند. برخی نیز به دنبال خانه‌ای هستند که از قبل مبله باشد تا هزینه تهیه وسایل زندگی را کاهش دهند. در مقابل، تعدادی از مالکان با مستأجران اصلی نیز برای مدیریت

هزینه‌ها، بخشی از خانه خود را در اختیار فرد دیگری قرار می‌دهند. افزایش هزینه قبوض، فشار ساخت‌وساز و مخارج روزمره باعث شده حتی برخی صاحبان خانه نیز به فکر تقسیم هزینه‌های زندگی بیفتند. به همین دلیل، آگهی‌های همخانه فقط از سمت مستأجران منتشر نمی‌شود و بخشی از آن مربوط به افرادی است که تلاش می‌کنند با اشتراک فضای زندگی، فشار اقتصادی را کاهش دهند.

مرکز شهر؛ کانون زندگی اشتراکی

بخش زیادی از آگهی‌های همخانه در مناطق مرکزی و نیمه‌مرکزی تهران ثبت می‌شود؛ مناطقی که دسترسی به خطوط مترو، مراکز اداری و محل‌های اشتغال آسان‌تر است. برای بسیاری از شاغلان نزدیک، به محل کار اهمیت زیادی دارد زیرا هزینه رفت‌وآمد نیز به یکی از دغدغه‌های جدی زندگی شهری تبدیل شده است. با این حال، این روند دیگر محدود به مرکز تهران نیست. در شرق، غرب و حتی برخی محله‌های جنوبی شهر نیز زندگی اشتراکی در حال گسترش است. این موضوع نشان می‌دهد، بحران هزینه مسکن به مرحله‌ای رسیده که تقریباً تمام جغرافیای پایتخت را درگیر کرده است. همزمان مشکل آگهی‌ها نیز تغییر کرده است. علاوه بر شرایط مالی، بسیاری از افراد درباره سبک زندگی، سن، وضعیت شغلی و حتی ویژگی‌های رفتاری همخانه آینده خود توضیح می‌دهند. این مسأله نشان می‌دهد، خانه اشتراکی دیگر صرفاً یک توافق اقتصادی

سلامت

ماجرای هانتا ویروس

آیا پای یک پاندمی تازه در میان است؟

در روزهای اخیر، نام «هانتا ویروس» دوباره در رسانه‌های جهان مطرح شده و نگرانی‌هایی درباره احتمال ظهور یک همه‌گیری تازه به‌وجود آورده است. ماجرا پس از انتشار خبر ابتلا و مرگ چند مسافر یک کشتی گردشگری در اقیانوس اطلس شدت گرفت؛ اتفاقی که همزمان با باز نشر یک تئوری قدیمی از سال ۲۰۲۲ موجهی از شیایعات و گمانه‌زنی‌ها را در فضای مجازی به راه انداخت. با این حال نهادهای بین‌المللی بهداشت تأکید کرده‌اند که در حال حاضر نشانه‌ای از وقوع یک پاندمی گسترده دیده نمی‌شود.

هانتا ویروس در واقع گروهی از ویروس‌هاست که عمدتاً از طریق جوندگان، به‌ویژه موش‌ها، به انسان منتقل می‌شود. این ویروس می‌تواند، بیماری‌های خطرناکی ایجاد کند که مهم‌ترین آنها درگیری شدید ریه و کلیه‌هاست. نام این بیماری از رود «هانتان» در کره گرفته شده؛ جایی که نخستین موارد شناخته شده آن در دهه ۱۹۵۰ ثبت شد.

برخلاف ویروس‌هایی مانند کرونا، هانتا ویروس معمولاً از انسان به انسان منتقل نمی‌شود و بیشتر از طریق تماس با فضولات، بزاق یا ادرار جوندگان آلوده، گسترش می‌یابد. به همین دلیل افرادی که در محیط‌های روستایی، انبارها، خانه‌های متروکه یا مناطق جنگلی فعالیت می‌کنند بیشتر در معرض خطر قرار دارند.

علامت اولیه بیماری شباهت زیادی به آنفلوآنزا دارد؛ تب، بدن درد، خستگی، سردرد و مشکلات گوارشی از نشانه‌های رایج آن هستند. اما در موارد شدید، بیماری می‌تواند باعث نارسایی تنفسی یا اختلال کلیوی شود و جان بیمار را تهدید کند. پزشکان می‌گویند، سرعت تشخیص و بستری شدن بیمار، نقش مهمی در افزایش شانس زنده ماندن دارد. طبق گزارش‌ها در ارتباط با کشتی گردشگری «MV Hondius» تاکنون چند مورد ابتلا ثبت شده و سه نفر جان خود را از دست داده‌اند. بررسی‌ها نشان می‌دهد، برخی مسافران احتمالاً پیش از سوار شدن به کشتی و در جریان طبیعت‌گردی در آرژانتین به ویروس آلوده شده بودند. با وجود نگرانی‌های ایجادشده متخصصان معتقدند، احتمال تبدیل شدن هانتا ویروس به بحرانی مشابه کووید-۱۹ پایین است؛ زیرا انتقال آن دشوارتر بوده و معمولاً نیاز به تماس مستقیم با جوندگان آلوده دارد. با این حال، رعایت اصول بهداشتی و کنترل جمعیت جوندگان همچنان مهم‌ترین راه پیشگیری از این بیماری محسوب می‌شود.

استخوان‌سوز قطب را به‌جان خرید. او بعدها با توافقی مثال‌زدنی می‌گفت: «ما نرفتمیم که نامان را ثبت کنیم، رفتمیم که بگویم ایرانی می‌تواند، سقف جهان را هم لمس کند».

موزه سعدآباد؛ تبعیدگاه خاطرات

بسیاری از کسانی که این روزها خبر فوت عیسی را می‌شنوند شاید تنها یک بار از کنار موزه آنها در کاخ سعدآباد رد شده باشند. اما برای عیسی، آن موزه یک قبرستان نبود؛ یک آزمایشگاه بود. او تا همین اواخر با وسواسی عجیب به اشیای موزه رسیدگی می‌کرد. از سرهای کوچک‌شده قبایلی «جاواران» گرفته تا عاج‌های حکاکی شده فیل‌های آفریقایی هر کدام برای او، حکمی از یک گزارش ناتمام داشتند. او بارها گله می‌کرد که چرا نسل جدید، سفر را در «اسلفی گرفتن» خلاصه کرده است. عیسی معتقد بود، سفر باید «تغییردهنده» باشد؛ اگر از سفری بازگشتی و همان آدم قبلی بودی، یعنی فقط بزمین تمام کرده‌ای، نه جهان را دیده‌ای. او در سال‌های پایانی به‌نوعی «عرفان جاده‌ای» رسیده بود. عیسی معتقد بود زمین یک موجود زنده است که با مسافران حرف می‌زند. او از این می‌گفت که چطور در اعماق جنگل‌های برزیل، خدا را در لبخند یک کودک بومی دیده است. این توصیفات گزارش‌های او را از حالت خشک جغرافیایی خارج کرده و به آن رنگ و بوی فلسفی می‌بخشید.

میراثی که با مرگ، متولد شد

مرگ عیسی امیدوار، پایان فیزیکی یک اسطوره است اما برای جامعه ژورنالیسم و گردشگری ایران، می‌تواند آغاز یک «بازخوانی» باشد. او به ما آموخت که می‌توان با کمترین امکانات (فقط ۹۰ دلار در ابتدای راه!) بزرگ‌ترین کارها را انجام داد. او ثابت کرد که «گزارش‌نویسی» فقط پشت میز نشستن و ترجمه کردن نیست؛ گزارش‌نویسی یعنی لمس کردن لجن‌های باتلاق، بویدن تنفس یک شیر در دشت‌های آفریقا و شنیدن صدای خرد شدن یخ‌ها در قطب. عیسی امیدوار در ۹۷ سالگی در حالی که کوله‌پشتی‌اش را برای همیشه زمین گذاشت، پیامی روشن برای نسل امروز بجا گذاشت: «جهان، بزرگ‌تر از آن است که در صفحه کوچک گوشی‌هایتان ببینید». او مردی بود که مرزها را نه بر روی نقشه بلکه در ذهن خودش فرو ریخت. حالا عیسی در کنار عبدالله در جایی فراتر از عرض‌های جغرافیایی، احتمالاً در حال برنامه‌ریزی برای کشف کهکشان‌هایی هستند که دست هیچ بشری به آنها نرسیده است. تهران امروز یکی از صبورترین و دنیادیدترین فرزندانش را از دست داد؛ مردی که الفبای سفر را به زبان فارسی نوشت و نقطه پایان را هم با شکوه تمام در انتهای جاده عمرش گذاشت. روحش شاد و جاده‌های جهان، همیشه بیاد پوین‌های او، سبز بماند.

سازندگی: روزنامه سیاسی و اجتماعی • صاحب امتیاز: حزب کارگزاران سازندگی ایران • مدیر مسئول: امیر اقلتاعی • سردبیر: اکبر منتجبی
زیر نظر شورای سیاستگذاری: سیدحسین مرعشی (رئیس)، محمد عطریانفر، محمد قوجانی، علی هاشمی، سیدعلیرضا سیاسی‌زاده، امیر اقلتاعی

مدیر هنری: رضا دولت‌زاده • عکس: رضا معطریان • ویراستار: سعیده آری‌نفر • حروف‌چین: سحر خسروچردی • نشانی: تهران، پاسداران، نگارستان پنجم، پلاک ۸، تلفن: ۲۲۸۴۱۲۴۲ • چاپ: امید نشر ایرانیان: ۹-۸۸۵۳۷۶۸ • توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

گزارش ویژه

صد ویست میلیارد تومان جایزه در انتظار مشترکان مازندران

ساری- دهقان: به گزارش خبرنگار مازندران به نقل از روابط عمومی شرکت گاز مازندران، مدیر بهینه‌سازی انرژی شرکت ملی پتروشیمی ایران گفت: مشترکان مازندران که در پویش «نیض انرژی» شرکت کرده‌اند تا پایان اردیبهشت‌ماه شانس برنده شدن از جایزه یک میلیارد تومانی همچنین سهم ۱۲۰ میلیارد تومانی جوایز پایانی را دارند. ربانی در ادامه این مراسم با تأکید بر اهمیت مشوق‌های مالی در تداوم فرهنگ بهینه‌سازی، اظهار کرد: سال گذشته ۸۰ میلیارد تومان جایزه به مشترکان مازندران تعلق گرفت و امسال مبلغ جوایز پایانی به ۱۲۰ میلیارد تومان افزایش یافته است. وی در تشریح جزئیات قرعه‌کشی جایزه ویژه یک میلیارد تومانی خاطر نشان کرد: این جایزه به مشترکان تعلق می‌گیرد که حداقل در سطح ۳ و بالاتر قرار داشته باشند. به ازای هر سه سطح از سطوح تعریف شده در طرح یک شانس در قرعه‌کشی دریافت می‌کنند. همچنین مشترکانی که مصرف برق خود را نیز کاهش داده و شماره اشتراک برق خود را در سامانه ثبت کرده باشند یک شانس اضافی برای برنده شدن در این قرعه‌کشی یک میلیارد تومانی کسب خواهند کرد. ربانی از مشترکان خواست با ثبت‌نام شماره اشتراک برق در سامانه پویش، شانس خود را برای برنده شدن دوچندان کنند. وی با اشاره به اقدام ارزشمند برخی مشترکان که جوایز نقدی خود را صرف خرید بخساری، لوازم‌التحریر و کمک به هلال‌احمر کردند، گفت: این فرهنگ زیبای همدلی نشان‌دهنده بلوغ اجتماعی مردم مازندران است.

شناسه آگهی ۲۱۷۴۸۹۲

آگهی مناقصه عمومی نوبت اول

شهرداری ابهر

شهرداری ابهر در نظر دارد نسبت به واگذاری پروژه احداث کانال دفع و هدایت آبهای سطحی شهر و هدایت روان آب (ناحیه مرکزی) را از طریق مناقصه عمومی به اشخاص حقوقی (پیمانکاران واجد شرایط و صلاحیت دار) از منابع داخلی شهرداری واگذار نماید، کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مزایده تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

پروژه	اعتبار پروژه (به ریال)	سپرده شرکت در مناقصه
واگذاری پروژه احداث کانال دفع و هدایت آبهای سطحی شهر و هدایت روان آب (ناحیه مرکزی)	۷۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۳/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

مهلت خرید اسناد: از ساعت ۰۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۹ لغایت تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۸

مهلت قبول و ارسال پیشنهادات: تا ساعت ۱۳:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۷ سامانه ستاد ایران.

محل و تاریخ بازگشایی اسناد: ۱۴۰۵/۰۳/۰۷، ساعت ۱۳:۰۳ دفتر شهردار از طریق سامانه ستاد.

شهرداری در رد و قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است.

سایر مشخصات در اسناد مناقصه مندرج است.

هزینه انتشار آگهی در روزنامه‌ها بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۲۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۲۸

مجید زارع پور - شهردار ابهر

آگهی اختصاصی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه اجرائی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۰۸۰۰۰۴۲۰-۰۸۰۰۳۱۶-۱۴۰۵۶۰۳۱۲۰۰۸۰۰۴۲۰ تاریخ ۱۴۰۵/۱۲/۲۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان آق قلا پرونده کلاسه ۱۴۰۴۱۱۴۴۱۲۰۰۸۰۰۱۱۱۳۸ تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای سینا طاهری نسب فرزند امیر حمزه به شماره شناسنامه و کد ملی ۲۱۱۰۵۵۶۵۹۵ صادره گرگان در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۲۵ متر مربع، مغرور و مجزی شده جزئی از پلاک ثبتی شماره ۳-اصلی واقع در آق قلا-اراضی قریه کلسله -بخش ۷-حوزه ثبتی ملک شهرستان آق قلا تائید گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م‌الف: ۳۰

تاریخ انتشار نوبت اول: روز دوشنبه ۱۴۰۵/۲/۲۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: روز سه شنبه ۱۴۰۵/۲/۲۵

مهناز جهانفر
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آق قلا

آگهی اختصاصی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه اجرائی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۰۸۰۰۰۳۴۸-۰۸۰۰۳۱۶-۱۴۰۴۶۰۳۱۲۰۰۸۰۰۳۴۸ تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۴ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان آق قلا پرونده کلاسه ۱۴۰۴۱۱۴۴۱۲۰۰۸۰۰۰۳۳۳ تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای آیدینگ صحنه فرزند رجب قلی به شماره شناسنامه ۰۲۷۵۲۳-۴۹۷۰۰۰۳۳۵۲۳ صادره آق قلا در شش‌دانگ یک قطعه زمین با بنای احدانی به مساحت ۱۹۵/۸۱ متر مربع، مغرور، و مجزی شده جزئی از پلاک ثبتی شماره ۳-اصلی واقع در آق قلا -اراضی قریه کلسله - بخش ۷-حوزه ثبتی ملک شهرستان آق قلا تائید گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م‌الف: ۲۹

تاریخ انتشار نوبت اول: روز دوشنبه ۱۴۰۵/۲/۲۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: روز سه شنبه ۱۴۰۵/۲/۲۵

مهناز جهانفر
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آق قلا

آگهی اختصاصی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه اجرائی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۰۸۰۰۱۱۵۹-۰۸۰۰۳۱۶-۱۴۰۵۶۰۳۱۲۰۰۸۰۰۱۱۵۹ تاریخ ۱۴۰۵/۲/۱۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان آق قلا پرونده کلاسه ۱۴۰۴۱۱۴۴۱۲۰۰۸۰۰۱۵۲۱ تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضی آقای رحمان قره باش فرزند بهرام قلیچ به شماره شناسنامه ۷۵ و کد ملی ۲۰۳۰۷۵۳۴۸۳ صادره کلبه کلاوس در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۷۱۱۵۲/۰۷ متر مربع، مغرور و مجزی شده جزئی از پلاک ثبتی شماره ۱۲ فرعی از ۱۵- اصلی واقع در آق قلا -اراضی قریه تپه -بخش ۱۳ -حوزه ثبتی ملک شهرستان آق قلا از سهمی مالک رسمی (یگان محمد بقه) تائید گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

م‌الف: ۲۹۰۰

تاریخ انتشار نوبت اول روز دوشنبه ۱۴۰۵/۲/۲۱

تاریخ انتشار نوبت دوم روز سه شنبه ۱۴۰۵/۲/۲۵

مهناز جهانفر
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آق قلا

شناسه آگهی: ۲۱۷۱۳۱۵

نوبت دوم

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران

(مناقصه شماره AA/۱۶/۱۴۰۴) به شماره سامانه ستاد ۲۰۰۵۰۹۱۶۴۵۰۰۰۰۸

موضوع: خرید تجهیزات رایانه ای

شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص) در نظر دارد انجام خدمات موضوع فوق را با در نظر گرفتن شرایط کلی مشروحه زیر و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)، به صورت فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه‌گران واجد شرایط واگذار نماید:

الف) کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا تهیه فهرست مناقصه‌گران دارای صلاحیت، ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند. خاطر نشان می‌سازد به موجب بخشنامه وزارت صمت، امکان ثبت نام بر خط رایگان در این سامانه جهت کلیه مناقصه‌گران فراهم می‌باشد.

شماره تماس سامانه ستاد در تهران جهت انجام مراحل عضویت در سامانه ۰۲۱۱۴۵۶ می‌باشد. اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام در سایر استان‌ها، در سایت سامانه (WWW.SETADIRAN.IR) بخش «ثبت نام/ پروایال تأمین کننده/ مناقصه‌گر» موجود است.

ب) شرح کالا: تجهیزات رایانه ای مطابق با مشخصات اعلام شده و اسناد مناقصه به صورت دو مرحله ای

ج) محل و مدت زمان تأمین کالا: زمان تأمین کالا از آغاز قرارداد تا تحویل کالا ۶ ماه و محل تحویل کالا (تهران) می‌باشد.

د) بر آورد مناقصه گران: ۴۴۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (چهارصد و چهل میلیارد ریال)

ه) معیارهای ارزیابی کیفی مناقصه‌گران با لحاظ آخرین ویرایش ابلاغی طی تصویب نامه شماره ۹۲۸۷۲/ت/۵۷۸۶۰ مورخ ۱۴۰۰/۸/۲۴ هیات محترم وزیران هیات محترم وزیران به شرح جدول ذیل می‌باشد:

کلیه مناقصه گران مکلفند آگهی حاضر و جدول مرتبط با ارزیابی ساده که در سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) و سایت شرکت پایانه‌های نفتی ایران به نشانی WWW.IOTCO.IR موجود می‌باشد را از سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) دریافت و ضمن تکمیل، مهر و امضای آن‌ها (با در نظر گرفتن توضیحات بند ح آگهی حاضر) و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسناد و مدارک ذکر شده در این آگهی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) تغذیه نمایند.

۱- توان مالی: ۳۰ امتیاز (حسب ماده ۲۵ آیین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۴- استانداردهای تولید: ۱۵ امتیاز
۲- ارزیابی مشتریان قبلی و حسن شهرت: ۱۵ امتیاز (حسب ماده ۲۶ آیین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۵- داشتن تجربه و دانش در زمینه مورد نظر: ۱۵ امتیاز
۳- تضمین کیفیت خدمات و محصولات: ۱۰ امتیاز	۶- حسن سابقه: ۱۵ امتیاز

تذکر ۱: حداقل امتیاز کیفی قابل قبول برابر با ۶۰ می‌باشد.

تذکر ۲: به منظور بررسی معیار تجربه جهت معادل سازی مبالغ قراردادی، با استفاده از نرخ تورم اعلامی از مراجع قانونی، مبالغ قراردادی به روزرسانی گردیده و ملاک سنجش قرار خواهد گرفت.

و) شرایط مناقصه گران متقاضی:

۱- داشتن تجربه در انجام خدمات مورد نیاز، داشتن تجهیزات، امکانات، تخصص لازم، توانایی فنی و مالی انجام کار مطابق با استانداردهای

تجدید مناقصه

شرکت ملی نفت ایران
شرکت پایانه های نفتی ایران

رایج صنعت نفت.

۲- توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۲۲,۰۰۰,۰۰۰ ریال (بیست و دو میلیارد ریال) حسب آیین‌نامه شماره ۱۳۳۴۰۲/ت/۵۰۶۵۹-۱۳ مورخ ۹۴/۰۹/۲۳ هیأت محترم وزیران و همچنین تضمین انجام تعهدات در صورت برنده شدن به میزان ۱۰ درصد نرخ پیشنهادی برنده مناقصه. در ضمن تضامین صادره می‌بایست مطابق فرمت‌های نمونه پیوست آیین‌نامه مذکور ارائه گردد؛ لذا این شرکت از پذیرش تضامینی که فاقد شرایط فوق باشد، معذور بوده و هیچ گونه مسئولیت و تعهدی در این خصوص نخواهد داشت. همچنین از هر صورت وضعیت مناقصه‌گر برنده، ده درصد تحت عنوان تضمین حسن انجام کار کسر می‌گردد.

۳- داشتن سابقه کار مفید و مرتبط با خدمات مورد نظر

۴- داشتن نیروهای متخصص در حوزه‌های فنی، اجرایی، برنامه‌ریزی، اداری، مدیریتی و همچنین تجهیزات مناسب مطابق با استانداردهای رایج در صنعت نفت.

۵- دارا بودن شخصیت حقوقی

۶- ارائه شناسه ملی حسب ماده ۱۶ آیین‌نامه اختصاص شناسه ملی به کلیه اشخاص حقوقی ایرانی

۷- ارائه تصویر مصدق کد اقتصادی شرکت و کد ملی صاحبان مجاز امضاء

۸- ارائه صورتهای مالی حسابرسی شده توسط سازمان حسابرسی یا اعضای جامعه حسابداران رسمی

۹- دارا بودن گواهینامه یا رتبه حداقل ۲ در رسته سخت افزار(رشته تولید و ارائه قطعات و ملزومات یا رسته تولید و ارائه رایانه های غیر Main Frame) از شورای عالی انفورماتیک کشور

۱۰- دارا بودن مجوز تأیید صلاحیت از سازمان حراست صنعت نفت

۱۱- دارا بودن گواهینامه(مجوز) معتبر از مرکز افتای ریاست جمهوری در حوزه نصب و پشتیبانی محصولات فتا(فضای تبادل اطلاعات)

(ز) مدت اعتبار پیشنهاد: مدت اعتبار پیشنهاد مالی از تاریخ ارائه پیشنهاد به مدت ۹۰ روز می‌باشد.

(ح) زمان، مهلت و نشانی دریافت اسناد ارزیابی کیفی:

۱- با عنایت به ابلاغیه شماره ۹۳۵/۱/۱۴۰۵ مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۱۱ دبیر محترم کارگروه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) و تأکید مؤکد بر الزام بکارگیری امضای الکترونیکی اسناد و جداول ارزیابی کیفی و پاکت‌های (ب) و (ج) و عدم پذیرش نسخ فیزیکی و اسناد فاقد امضای الکترونیکی (دارای مهر گرم)، کلیه مناقصه‌گران موظف می‌باشند تمامی اسناد و جداول ارزیابی کیفی و پاکت‌های (ب) و (ج) را با امضاء الکترونیکی به همراه کپی ضمانتنامه شرکت در فرآیند ارجاع کار، در موعد مقرر در اسناد مناقصه، از طریق سیستم سامانه ستاد بارگذاری نمایند. در غیر اینصورت مناقصه‌گزار از پذیرش نسخه فیزیکی اسناد پیش‌گفته (به جز اصل ضمانتنامه) معذور خواهد بود.

۲- کلیه مناقصه‌گران واجد شرایط می‌توانند به مدت ۷ روز از زمان درج آگهی نوبت دوم نسبت به دریافت اسناد و معیارها و جداول ارزیابی کیفی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اقدام و حداکثر ظرف مهلت ۱۴ روز پس از انقضای مهلت دریافت اسناد، ضمن تکمیل، مهر و امضای آنها (با رعایت مفاد بند فوق) و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسناد، مدارک و گواهینامه‌های ذکر شده در آگهی، نسبت به تغذیه اسناد پیش‌گفته در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نمایند. همچنین مناقصه‌گران می‌توانند جهت رؤیت آگهی به سایت‌های WWW.SHANAI.R, HTTP://IETS.MPORG.IR و WWW.IOTCO.IR مراجعه نمایند.

تذکر: مناقصه‌گزار در قبول یا رد مدارک مناقصه‌گران در تمام مراحل مطابق با قانون برگزاری مناقصات و آیین‌نامه‌های اجرایی آن مختار خواهد بود.

روابط عمومی